പാനിയം - നമ്പർ പതിനെട്ട്

മൂന്ന് പ്രാവശ്യം 250

Jeff Pippenger
2026-02-25

ഇപ്പോൾ ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ പന്ത്രണ്ടാം വചനത്തിന്റെ ചില പ്രതിഫലനങ്ങളെ നാം പരിഗണിക്കും; അതിനുശേഷം, കി.മു. 200-ൽ പാനിയം യുദ്ധത്തിൽ നിവൃത്തിയായ പതിനൊന്നാം മുതൽ പതിനഞ്ചാം വരെ വചനങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിലേക്ക് "250" വർഷങ്ങളുടെ മൂന്ന് രേഖകളെയും കൊണ്ടുവരും. കി.മു. 457-ൽ ആരംഭിച്ച "250" വർഷങ്ങളുടെ രേഖ, റാഫിയാ യുദ്ധത്തോടെ ആരംഭിച്ച് പാനിയം യുദ്ധത്തോടെ അവസാനിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ, കി.മു. 207-ൽ അവസാനിക്കുന്നു. നീറോയുടെ രേഖയിലെ "250" വർഷങ്ങൾ, 313, 321, 330 എന്നീ വർഷങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന കോൺസ്റ്റന്റീന്റെ മൂന്ന്-പടി ചരിത്രത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു. യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിന്റെ "250" വർഷങ്ങൾ 2026 ജൂലൈ 4-ന് അവസാനിക്കുന്നു.

നീറോയുടെ രേഖ മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയുടെ പരിശോധനാസമയത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു—ആദ്യം ഐക്യനാടുകളിലും, തുടർന്ന് ലോകത്തും. കി.മു. 457-ലെ രേഖ ട്രംപിനെ സൈനികപരമായി രണ്ട് യുദ്ധങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ഒരു മദ്ധ്യബിന്ദുവിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നു. 1776 മുതൽ നീളുന്ന കാലഘട്ടം ട്രംപിന്റെ അന്തിമ പ്രസിഡൻസിക്കുമൊരു മദ്ധ്യബിന്ദുവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ രേഖകളെ അവയുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥാനങ്ങളിൽ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്ന്, ആദ്യം നാം പന്ത്രണ്ടാം വാക്യത്തെയും, റഷ്യയുടെയും പുടിന്റെയും പതനത്തെയും പരിഗണിക്കും. തുടർന്ന് "250" വർഷങ്ങളുടെ മൂന്ന് രേഖകളെയും, പിന്നെ ഹസ്മോനിയൻ വംശത്തിന്റെ രേഖയെയും പരിഗണിക്കും. ആ രേഖകൾ സ്ഥാപിച്ചശേഷം, പത്രോസിനെ പാനിയവുമായി അനുരൂപമായി നാം സ്ഥാപിക്കും. ആ രേഖകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടാൽ, 2020 ജൂലൈ 18-ലെ സന്ദേശം എങ്ങനെ തിരുത്തി പ്രസംഗിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും, അതു യോവേൽ പുസ്തകത്തിന്റെ സന്ദേശമാണെന്നും നമുക്ക് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയേണ്ടതാണ്.

യൂദയുടെ രാജാവായ ഉസ്സീയാവും ഈജിപ്തിലെ രാജാവായ പ്റ്റോളമിയും

റാഫ്യാ യുദ്ധത്തിൽ പതിനൊന്നാം വാക്യം നിറവേറ്റിയ ചരിത്രം ഉസ്സീയാരാജാവിന്റെ ചരിത്രവുമായി യോജിച്ചുനിൽക്കുന്നു. ഈശയ്യാ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടും പിന്നാക്കമഴയുടെ സന്ദേശം പ്രഖ്യാപിപ്പാൻ ശക്തീകരിക്കപ്പെട്ടും വരുമ്പോൾ, അവന്റെ വിളി ഉസ്സീയാവു മരിച്ച വർഷത്തിലായിരുന്നു.

> ഉസ്സീയാവു രാജാവു മരിച്ച ആ ആണ്ടിൽ, ഞാൻ യഹോവയെ ഒരു സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവനായി കണ്ടു; അവൻ ഉന്നതനും ഉയർത്തപ്പെട്ടവനും ആയിരുന്നു; അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ അറ്റങ്ങൾ മന്ദിരം നിറച്ചിരുന്നു. യെശയ്യാവു 6:1.

ഉസ്സീയാവിന്റെ മരണത്തിന് മുമ്പായി, റാഫ്യാ യുദ്ധത്തിലെ വിജയത്തിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ പ്തൊലേമി പ്രകടിപ്പിച്ച കലാപത്തോട് സമാന്തരവും അതിനൊത്തു നിലകൊള്ളുന്നതുമായ ഒരു കലാപം അവൻ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഉസ്സീയാവും പ്തൊലേമിയും ഹൃദയം ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദക്ഷിണദേശത്തിലെ ഒരു രാജാവിന്റെ പ്രതീകങ്ങളാകുന്നു; അവർ സംസ്ഥാനാധികാരത്തെ സഭാധികാരവുമായി സംയോജിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിലൂടെ കലാപം ചെയ്യുന്നു. ഉസ്സീയാവ് സഭയെയും രാജ്യത്തെയും സംയോജിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, അവന്റെ നെറ്റിയിലെ കുഷ്ഠം മൃഗത്തിന്റെ മുദ്രയെ മുൻചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

> മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ അവരെ അനുഗമിച്ചു, ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദത്തോടെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ആരെങ്കിലും മൃഗത്തെയും അതിന്റെ പ്രതിമയെയും ആരാധിക്കയും തന്റെ നെറ്റിയിലോ കൈയിലോ അതിന്റെ മുദ്ര സ്വീകരിക്കയും ചെയ്താൽ, അവനും ദൈവത്തിന്റെ കോപപാനപാത്രത്തിൽ കലരാതെയൊഴിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവന്റെ ക്രോധത്തിന്റെ വീഞ്ഞു കുടിക്കും; വിശുദ്ധ ദൂതന്മാരുടെ സന്നിധിയിലും കുഞ്ഞാടിന്റെ സന്നിധിയിലും അവൻ അഗ്നിയാലും ഗന്ധകത്താലും പീഡിപ്പിക്കപ്പെടും. അവരുടെ പീഡനത്തിന്റെ പുക എന്നെന്നേക്കുമായി ഉയരുന്നു; മൃഗത്തെയും അതിന്റെ പ്രതിമയെയും ആരാധിക്കുന്നവർക്കും അതിന്റെ നാമത്തിന്റെ മുദ്ര സ്വീകരിക്കുന്ന ഏവർക്കും രാവും പകലും വിശ്രമമില്ല. വെളിപ്പാട് 14:9–11.

അപ്പോൾ ഉസ്സീയാവു സഭയെയും രാഷ്ട്രത്തെയും ഒന്നിപ്പിക്കാനുള്ള തന്റെ മത്സരാത്മക ശ്രമം നടത്തിയ സമയത്തുനിന്ന് ആരംഭിക്കുന്ന ക്രമാനുഗതമായ ഒരു മരണത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. തുടർന്ന്, തന്റെ മകനോടൊപ്പം പതിനൊന്നു വർഷം നീണ്ടുനിന്ന അധികാരശൂന്യമായ സഹഭരണത്തെയും അവൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. തന്റെ മത്സരത്തിനു ശേഷം ഉസ്സീയാവു പതിനൊന്നു വർഷം ജീവനോടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ മത്സരത്തിന്റെ ആരംഭം സഭയും രാഷ്ട്രവും ഒന്നിപ്പിക്കപ്പെടുകയും മൃഗത്തിന്റെ മുദ്ര നടപ്പിലാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഞായറാഴ്ചാ നിയമത്തെ പ്രതീകീകരിക്കുന്നു. പതിനൊന്നു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം അവൻ മരിച്ചു; ഇത് മഹിമാമയമായ ദേശമായിരുന്ന, അതായത് ഐക്യനാടുകളായ, തെക്കൻ രാജ്യമായ യെഹൂദയുടെ രാജാവെന്ന നിലയിലെ അവന്റെ ഭരണത്തിന്റെ അവസാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ടോലമിയുമായി പ്രവാചകപരമായ ബന്ധത്തിൽ ഉസ്സീയാവു യെഹൂദയെയും മഹിമയുള്ള ദേശത്തെയും വിശ്വാസത്യാഗിയായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതേസമയം, ടോലമി

ഈജിപ ്തിനെ (പതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു; അത് (ഡാഗൺ-ശക്ത ിയാണ്, അതിന്റെ മതം ആത്മ ീയവാദമാണ്. ഈ രണ്ട ു രാജാക്ക ന്മ ാരെയും സമാന്ത ര രേഖകളായി പരിഗണിക്ക ുമ്പേ ാൾ, ഉസ്സ ീയാവു മഹിമയുള്ള ദേശത്ത ിന്റെ ഒരു ദൃഷ്ട ാന്ത മായി നിലനിൽക്ക ാതെയാകുന്ന ു; അവർ ഒരുമിച്ച ് രണ്ട ു ജനതകളുടെ ഒരു (പതീകമാകുന്ന ു. ഈജിപ ്തും യെഹൂദയും ആത്മ ീയവാദത്ത ിന്റെയും വിശ്വ ാസത്യ ാഗിയായ (പൊട്ട സ്റ്റ ന്റിസത്ത ിന്റെയും മതങ്ങ ളുടെ (പതീകങ്ങ ളാണ്. അവ സംസ്ഥ ാനത്തിന്റെയും സഭയുടെയും (പതീകമാണ്. ഒരേയൊരു (പതീകമായി അവ ഒരുമിച്ച ിണങ്ങ ുമ്പേ ാൾ അവ (പതിനിധീകരിക്ക ുന്ന സംസ്ഥ ാനകൗശലവും സഭാകൗശലവും രണ്ട ു ജനതകളെ ഉൾക്കൊ ാള്ള ുന്ന താകുന്ന ു; മേദ്യ രും പേർശ്യ രും ആയിരുന്ന തുപോലെ, (ഫാൻസിന്റെ ഈജിപ ്തും സൊദോവും ആയിരുന്ന തുപോലെ, ഐക്യ നാടുകളുടെ റിപ്പ ബ്ല ിക്ക ൻ, (പൊട്ട സ്റ്റ ന്റ് കൊമ്പ ുകൾ ആയിരിക്ക ുന്ന തുപോലെ, ഇ(സായേലിന്റെയും യെഹൂദയുടെയും വടക്ക ൻ, തെക്ക ൻ രാജ്യ ങ്ങ ൾ ആയിരുന്ന തുപോലെ, അതുപോലെ തന്നേ ജാതിയറോമും പാപ്പ ാധികാര റോമും ആയിരുന്ന തുപോലെ. രണ്ട ു രാജ്യ ങ്ങ ളുടെ ഒരു (പതീകമായി, യെരൂശലേമിലെ ദേവാലയത്ത ാൽ അവ (പവാചകപരമായി തമ്മ ിൽ ബന്ധ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു; അവിടെയാണ് ഉസ്സ ീയാവും ടോലമിയും യെരൂശലേമിലെ ദേവാലയത്ത ിൽ യാഗം അർപ്പ ിക്ക ാൻ (ശമിച്ച ത്. ഒരേ വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിനെതിരെ കലഹിക്ക ു രണ്ട ു ജനതകൾ.

യെരൂശലേമിലെ ആലയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായിരുന്നു ഈ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരുടെയും കലാപം എന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് പ്രധാനമാണ്; ദാനിയേൽ പത്താം അദ്ധ്യായത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ട ആ ആലയത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് അത്. ഈ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരുടെയും ചരിത്രങ്ങൾ ഉക്രേനിയൻ യുദ്ധത്തിൽ ഒത്തുചേരുന്നു; അങ്ങനെ അവർ 2014-ൽ തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം ആരംഭിക്കുന്നു. പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിലെ രാഫിയ യുദ്ധം മുഖേന പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന സൈനിക വിജയങ്ങളാൽ അവർ ഇരുവരും ഉയർത്തപ്പെട്ടു. രാഫിയ ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാമത്തെ രാജ്യത്തിന്റെ അതിർത്തിപ്രദേശത്തെയും ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ ത്രിമുഖ ഐക്യത്തെയും അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ, പോരാളി സഭ വിജയശാലി സഭയിലേക്കു മാറുന്ന സംക്രമണത്തിന്റെ അതിർത്തിയും അതാണ്.

2014-ന് ശേഷം, ഏറ്റ വും സമ്പ ന്ന നായ രാജാവ് 2015-ൽ (പസിഡൻഷ്യ ൽ സ്ഥ ാനാർത്ഥ ിയായി മത്സ രിക്ക ാനുള്ള തന്റെ ഉദ്ദേ ശം (പഖ്യ ാപിച്ച റിപ്പ ബ്ല ിക്ക ൻ കൊമ്പ ിനെ (പതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ഏറ്റ വും സമ്പ ന്ന രാജാവിന് പിന്ന ീട് സൗഖ്യ മാകേണ്ട ിയിരുന്ന മാരകമായ മുറിവ് ലഭിച്ച ു. 2022-ൽ ഉ(ക്രയ ്നിയൻ യുദ്ധ ം രൂക്ഷ മായി. തുടർന്ന ്, 2024-ലെ തിരഞ്ഞെ ടുപ്പ ിൽ, പതിമൂന്ന ാം വാക്യ ത്ത ിന്റെ നിവൃത്ത ിയായി (ടംപ് മടങ്ങ ിവന്ന ു. 2023 ജൂലൈയിൽ, മരുഭൂമിയിൽ ഒരു ശബ്ദ ം മുഴങ്ങ ിക്കേ ട്ട ു. 2023 ഡിസംബർ 31-ന് (പൊട്ട സ്റ്റ ന്റ് കൊമ്പ ് ഉയിർത്തെ ഴുന്നേ റ്റ ു;

അതുപോലെതന്നെ 2024-ലെ തിരഞ്ഞെ ടുപ്പ ിൽ ട്രംപ് മടങ്ങ ിവന്ന പ്പേ ാ
റിപ്പ ബ്ല ിക്ക ൻ കൊമ്പ ും ഉയിർത്തെ ഴുന്നേ റ്റ ു; തുടർന്ന ് 2025-ൽ
ആലയപരീക്ഷ യുടെ വരവോടെ അടിസ്ഥ ാനംപരീക്ഷ അവസാനിച്ച ു.

1989

1989-ൽ മുദ്രവിമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സത്യങ്ങൾ ഇരട്ടസ്വഭാവമുള്ളവയായിരുന്നു. പരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രവചനപരമായ സമാന്തരതകളും ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ അവസാന ആറു വചനങ്ങളും ഒരേ സമയത്ത് മുദ്രവിമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. നാൽപ്പതാം വചനത്തിന്റെ പ്രാരംഭ സന്ദേശം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ട ചില പ്രവചനനിയമങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ ചില സത്യങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഇപ്പോൾ ആ പ്രവചനമണികൾ കണ്ടെത്തപ്പെട്ട അതേ വചനത്തിലെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തെ തുറന്നുകാട്ടുന്നതിനുള്ള താക്കോൽ. ഞാൻ ഒരു ഉദാഹരണം തരാം.

1989-ൽ, ദാനിയേൽ ഗ്രന്ഥത്തിലെ അവസാന ആറു വാക്യങ്ങൾ എന്തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്ന കാര്യത്തിൽ അഡ്വെന്റിസത്തിനുള്ളിൽ ഏകീകൃതമായൊരു ധാരണ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ ഏകീകരണക്കുറവ് രണ്ടുവിധമായിരുന്നു. ആ വാക്യങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് യാതൊരു ഏകാഭിപ്രായവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ വാക്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് തങ്ങൾക്ക് ധാരണയുണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടവർ മനുഷ്യാഭിപ്രായങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു; അതിൽ വിഗതനായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെയും കത്തോലിക്കത്വത്തിന്റെയും ദൈവശാസ്ത്രം കലർന്നിരുന്നു—1863-ലെ കലാപത്തിൽ നിന്നുള്ള അവരുടെ പിതാക്കന്മാരിൽനിന്ന് അവർ കൈപ്പറ്റിയ ജന്മാവകാശ പാരമ്പര്യം; അന്നാണ് യെരോബെയാമിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ കലാപത്തിൽ അവർ അനുസരണക്കേടുള്ള പ്രവാചകന്റെ പങ്ക് നിറവേറ്റിയത്. ആ വാക്യങ്ങൾ എന്താണെന്ന് സംബന്ധിച്ചിരുന്ന ആ വ്യക്തിഗത ആശയങ്ങൾ, ഏറ്റവും നല്ല പക്ഷത്തിലും, സ്വകാര്യ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു. ആ വാക്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ ആശയങ്ങൾ, അടിസ്ഥാനപ്രവാചക പ്രയോഗത്തോടു വൈരുദ്ധ്യമുള്ളവയായിരുന്നു; പലപ്പോഴും, ആ വാക്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ തന്നെയാണ് നിർണ്ണയിച്ചിരുന്ന അടിസ്ഥാനപ്രതിജ്ഞയോടുതന്നെയും വിരുദ്ധമായവയായിരുന്നു.

ആ ആറു വാക്യ ങ്ങ ളിലുമെല്ല ാം ഞങ്ങ ൾ കണ്ട ത് ഏകോപിതമായ ഒരു
ഗ്രഹിക്ക ലായിരുന്ന ു. ഞാൻ ഗ്രഹിച്ച കാര്യ ം അഡ്വെ ന്റിസം മുഴുവനും
നിരസിക്ക ുന്ന തായി എനിക്ക ് അറിയാമായിരുന്ന പ്പേ ാഴും, ഞങ്ങ ൾ കണ്ട
സന്ദേ ശത്ത ിന്റെ ആ ഏകോപിതത്വ ം തന്നെ യാണ് എന്റെ ഗ്രഹിക്ക ൽ
മുന്നേ ാട്ട ുവെക്ക ാൻ എന്നെ പ്രോത്സ ാഹിപ്പ ിച്ച ത്. ആ വാക്യ ങ്ങ ളെ
ഞങ്ങ ൾ ഗ്രഹിച്ച തു ആദ്യ ം 1996-ലാണ് പ്രസിദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ത്; അവി
അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ആ ഗ്രഹിക്ക ൽ, മുപ്പ ത് വർഷങ്ങ ൾ
കടന്ന ുപോയിക്കൊ ണ്ട ിരിക്ക ുന്ന തനുസരിച്ച ്, കൂടുതൽ

ശക്ത മായിത്ത ന്നെ യാണ് വളർന്ന ുവന്ന ത്!

നിങ്ങൾ *The Time of the End* എന്ന മാസികയിലെ ആദ്യത്തെ തന്നെ പരാമർശം പരിഗണിച്ചാൽ, നിങ്ങൾ *Testimonies*, volume 9, page 11-നെ കണ്ടെത്തും. 9/11-നു അഞ്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്, ആ മാസിക 9/11-നോടെയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. എന്നെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ച ആ മനസ്സിലാക്കലുകളിൽ ഒന്നാണ്, നാല്പതാം വാക്യത്തിലെ "അന്ത്യകാലത്ത്" വടക്കിന്റെയും തെക്കിന്റെയും രാജാക്കന്മാർ അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള ശക്തികളല്ല, ആത്മീയ ശക്തികളാണ് എന്ന കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയത്. ആ സമയത്ത്, Sister White ദാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും പുസ്തകങ്ങൾ ഒരേ പുസ്തകമാണെന്നും, ദാനിയേലിലുള്ള അതേ പ്രവചനരേഖ വെളിപ്പാട്ടിൽ യോഹന്നാൻ വീണ്ടും എടുത്തുപറയുന്നതാണെന്നും പറഞ്ഞതായി ഞാൻ ഇതിനകം അറിഞ്ഞിരുന്നു. 1798-ലെ അന്ത്യകാലത്തെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയ ചരിത്രത്തിൽ നിവൃത്തിയായ വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നിൽ ഞാൻ അത് കണ്ടെത്തിയിരുന്നു; ആ അധ്യായത്തെക്കുറിച്ചുള്ള Sister White-ന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഫ്രാൻസ് ആത്മീയ ഈജിപ്താണെന്ന് വ്യക്തമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു; അതുപോലെ തന്നേ, വെളിപ്പാട് പതിനേഴിൽ മൃഗത്തിന്മേൽ ഇരിക്കുന്ന വേശ്യ ആത്മീയ ബാബിലോനാണെന്ന് അവൾ അത്രയും വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ആ രണ്ട് ശക്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള സഹോദരി വൈറ്റിന്റെ തിരിച്ചറിവ് *The Great Controversy* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലാണ് കാണപ്പെടുന്നത്; ആ പരാമർശങ്ങൾ യോഹന്നാന്റെയും ദാനിയേലിന്റെയും സാക്ഷ്യങ്ങളെ ഒന്നിച്ചു ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. ദാനിയേലിന്റെ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിൽ "തെക്കൻ രാജാവ്" എന്നതിന്റെ നിർവചനം മിസ്രയീമിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ശക്തിയാണെന്നും, "വടക്കൻ രാജാവ്" എന്നത് ബാബിലോണിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ശക്തിയാണെന്നും പറയുന്നു. വിഷയത്തെ തെളിയിക്കുന്നതിനായി ദാനിയേലിനെയും വെളിപ്പാടിനെയും ഒന്നിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന്, ബൈബിളും പ്രവചനാത്മാവും ഏകോപിതമായി പ്രവർത്തിച്ച് ഒരു സത്യം സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ, ഞാൻ ഒരിക്കലും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്റെയോ, അല്ലെങ്കിൽ സ്വയംപിന്തുണയുള്ള ഒരു ശുശ്രൂഷാസംഘത്തിന്റെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കപ്പെട്ട സ്വയംനിയുക്തനായ നേതാവിന്റെയോ മുമ്പാകെ അതിനെ സമർപ്പിക്കാനാവില്ലായിരുന്നു.

റാഫിയയിലെ യുദ്ധ ത്ത ിന്റെ ്രപതീകങ്ങ ളായി പ്റ്റേ ാളമിയെയും
ഉസ്സ ീയാവിനെയും, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങ ൾ ഉയർന്ന ശേഷം സംഭവിക്ക ുന്ന
പരിണതികളുടെ ്രപതീകങ്ങ ളായി മനസ്സ ിലാക്ക ുന്ന തെന്ന ത്, പ്റ്റേ ാളമി
റോമിന്റെ ്രപതിനിധി ശക്ത ിയെ തോൽപ്പ ിക്ക ുന്ന മഹാസർപ്പ ശക്ത ി
്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു എന്ന സത്യ ത്ത ാൽ നിയ്രന്ത ിക്ക പ്പെ ടുന്ന
എന്ന ാൽ പത്ത ാം വാക്യ ത്ത ിലും 1989-ലും പ്റ്റേ ാളമിയെ തോൽപ്പ ിച്ച ിരു
അതേ ്രപതിനിധി ശക്ത ിയാൽ പിന്ന ീട് അവൻ തോൽക്ക ുന്ന ു.

ചരിത്രപരമായ വ്യ ത്യ ാസങ്ങ ൾ ഉദ്ദേ ശപൂർവ്വ വുമായും പ്രാധാന്യ മുള്ള വുമായും ആകുന്ന ു.

ഉസ്സീയാവു സഭയെയും രാജ്യത്തെയും ഒന്നിച്ചു ചേർക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ മൃഗത്തിന്റെ മുദ്ര സ്വീകരിക്കുന്നു. ഉസ്സീയാവു മഹിമയുള്ള ദേശമാണ്; മഹിമയുള്ള ദേശം 1989-ലെ സന്ദേശത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ഒരു പ്രധാന വാദവുമായിരുന്നതുമാണ്. മഹിമയുള്ള ദേശം അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളാണോ, അതോ സെവൻത്ത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയോ? അന്ന് മഹിമയുള്ള ദേശം അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയാണെന്ന തെറ്റായ ധാരണ പാലിച്ചിരുന്നവരും, ഇന്നും അങ്ങനെ പാലിക്കുന്നവരും—നാല്പത്തിയഞ്ചാം വാക്യത്തിലെ മഹിമയുള്ള വിശുദ്ധപർവ്വതം വ്യക്തമായും ദൈവത്തിന്റെ സഭയാണെന്ന് വാദിക്കും; അതിനാൽ, ഒരു പർവ്വതവും ഒരു ദേശവും ഒരേ പ്രതീകമാണെന്ന് അവർക്കു അർത്ഥമാകുമായിരുന്നു. സാധാരണ മനുഷ്യയുക്തി, എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

ഉസ്സീയാവാണ് മഹത്വമുള്ള ദേശം, പ്റ്റോളമി മിസ്രയീം ആകുന്നു. മഹത്വമുള്ള ദേശമായ ഉസ്സീയാവിന് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിൻറെയും റിപ്പബ്ലിക്കനിസത്തിൻറെയും രണ്ട് കൊമ്പുകളുണ്ട്. പ്റ്റോളമിയുടെ രാഷ്ട്രീയ പ്രകടനം കമ്മ്യൂണിസവും അതിന്റെ വിവിധ രൂപങ്ങളും ആകുന്നു; പ്റ്റോളമിയുടെ മതപരമായ പ്രകടനം സ്പിരിച്വലിസവും അതിന്റെ വിവിധ രൂപങ്ങളും ആകുന്നു. സർപ്പശക്തിയുടെ ഒരു സവിശേഷത അത് ഒരു കൂട്ടുസംഘടനയാണ് എന്നതാണ്; എന്നാൽ മഹത്വമുള്ള ദേശമായ വ്യാജപ്രവാചകൻ രണ്ട് കൊമ്പുകളുള്ള ഏക രാഷ്ട്രമാണ്.

1989-ൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടപ്പോൾ, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ പാപ്പത്വത്തിന്റെ പ്രതിനിധി ശക്തിയായിരുന്നുവെന്ന് ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായം നാൽപ്പതാം വാക്യം സ്ഥാപിച്ചു. ഈ സത്യം വെളിപ്പാട് പതിമൂന്നിലെ രണ്ട് കൊമ്പുകളുള്ള ഭൂമിമൃഗത്തിന്റെ പങ്കുമായി ഒത്തുചേരുന്നു; കാരണം ആ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളും ഒന്നുതന്നെയാണ്.

> ഞാൻ ഭൂമിയിൽ നിന്നു ഉയർന്നുവരുന്ന മറ്റൊരു മൃഗത്തെ കണ്ടു; അതിന്നു കുഞ്ഞാടിനോടു സാമ്യമുള്ള രണ്ടു കൊമ്പുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ അതു മഹാസർപ്പത്തെപ്പോലെ സംസാരിച്ചു. അതു ആദ്യത്തെ മൃഗത്തിന്റെ സകല അധികാരവും അതിന്റെ സന്നിധിയിൽ പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു; മരണകാരിയായ മുറിവ് സുഖപ്പെട്ടിരുന്ന ആദ്യത്തെ മൃഗത്തെ ഭൂമിയും അതിൽ വസിക്കുന്നവരും ആരാധിക്കുമാറാക്കി. വെളിപ്പാട് 13:11, 12.

വെളിപ്പ ാട് പതിമൂന്ന ാം അധ്യ ായം ഐക്യ നാടുകളെ പാപ്പ ാധിപത്യ ത്ത ിന്റെ പ്രതിനിധി ശക്ത ിയായി തിരിച്ച റിയുന്ന ു; കാരണ ഭൂമിയിൽനിന്ന ു ഉയർന്ന മൃഗം, തന്റെ മുമ്പ ിൽ വന്ന സമുദ്രത്ത ിൽനിന്ന ുള്ള മൃഗത്ത ിന്റെ “സകല അധികാരവും

പ്രവർത്ത ിക്ക ുന്ന ു.” രണ്ട ാം വചനത്ത ിൽ പൗരാണിക റോമിന്റെ മഹാസർപ്പ ം പാപ്പ ാധിപത്യ ത്ത ിന് അതിന്റെ ശക്ത ിയും സിംഹാസനവും മഹത്ത ായ അധികാരവും കൊടുത്ത ിരുന്ന ു. “ശക്ത ി” എന്ന ു വിവർത്ത ചെയ്ത ിരിക്ക ുന്ന പദം ശക്ത ി എന്ന ർത്ഥ മാക്ക ുന്ന താണ്; എന്ന ാ വചനത്ത ിൽ “ശക്ത ി” എന്ന ു വിവർത്ത നം ചെയ്ത ിരിക്ക ുന്ന ത് വേറെ പദമാണ്; അതിന് “ഏല്പ ിച്ച ുകൊടുത്ത അധികാരം” എന്ന ർത്ഥ മുണ്ട ്.

രണ്ടാം വാക്യത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, പാപ്പത്വത്തിന് തന്റെ സൈനികവും സാമ്പത്തികവുമായ പിന്തുണ നൽകിയിരുന്ന പൗരാണിക റോമിനാൽ മുൻകൂട്ടി പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ട പാപ്പത്വത്തിന്റെ പ്രതിനിധി-ശക്തിയാണ് യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനാൽ, പാപ്പത്വാധികാരത്തിന്റെ അശുദ്ധപ്രവർത്തനങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനായി തന്റെ “രഥങ്ങളും, കപ്പലുകളും, കുതിരച്ചേവകരെയും” സമർപ്പിക്കാനിരുന്ന യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിന്റെ ഒരു പ്രതിരൂപമായി പൗരാണിക റോം നിലകൊണ്ടു.

പത്താം, പതിനൊന്നാം, പതിനഞ്ചാം വാക്യങ്ങളിലെ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങളും ചരിത്രത്തിൽ നിറവേറ്റപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഓരോ യുദ്ധത്തിലും അന്തിയോകുസ് മാഗ്നസ് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ വസ്തുത, ആ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ശക്തി മൃഗത്തിന്റെ ഒരു പ്രോക്സി ശക്തിയാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു; കാരണം അത് എല്ലായ്പ്പോഴും അന്തിയോകുസാണ്, കൂടാതെ 1989-ൽ അന്തിയോകുസ് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ പ്രോക്സി ശക്തിയായിരുന്നു.

വാക്യം പതിനാറിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ആ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങൾ ആൽഫായുടെയും ഒമേഗായുടെയും മുദ്രയും, സത്യത്തിന്റെ ഘടനയും വഹിക്കുന്നു. ആദ്യ യുദ്ധത്തിലും മൂന്നാം യുദ്ധത്തിലും യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്; ഇതുവഴി ആദ്യത്തെയും അവസാനത്തെയും യുദ്ധത്തിൽ ഒരു ആൽഫയും ഒമേഗയും തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. വാക്യം പതിനാറിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ആ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങൾ സത്യത്തിന്റെ മുദ്രയും വഹിക്കുന്നു. നാസി ഉക്രെയ്ന്റെ പ്രതിനിധി ശക്തി മദ്ധ്യത്തിലുള്ള യുദ്ധമാണ്; അത് എബ്രായ പദമായ “സത്യം” എന്നതിന്റെ ഘടനയിൽ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള വഴിക്കുറിയുടെ കലാപത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങൾ 1989 മുതൽ ഞായറാഴ്ച നിയമംവരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതിന്റെ അർത്ഥം, അവ വാക്യം നാൽപ്പതിലെ “മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രം” പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നതാണ്.

വെളിപ്പ ാട് പതിനൊന്ന ിലെ പതിനൊന്ന ാം വാക്യ ം, ഇരു കൊമ്പ ുകളും പുനരുത്ഥ ാനപ്പെ ടുന്ന ഘട്ട മായി 2023-നെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. ദാനിയേ പതിനൊന്ന ിലെ പതിനൊന്ന ാം വാക്യ ം അതേ ചരിത്രകാലഘട്ട ത്തെ യേ തന്നെ യാണ് തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ത്. പ്രവചനത്ത ിന്റെ ആഭ്യ ന്ത ര രേഖ ബാഹ്യ രേഖയും 2023-ൽ ഒത്ത ുചേരുന്ന ു. ആഭ്യ ന്ത ര രേഖ ദാനിയേൽ മനസ്സ ിലാക്ക ിയ “കാര്യ ം” ആകുന്ന ു; ബാഹ്യ രേഖ അവൻ മനസ്സ ിലാക്ക ി

“ദർശനം” ആകുന്ന ു.

ദാനിയേൽ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്ന ആലയപരീക്ഷണം ഇരുപത്തിരണ്ടാം ദിവസത്തിൽ ആരംഭിച്ചു; 9/11-ന് ശേഷം ഇരുപത്തിരണ്ട് വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ — യെശയ്യാവ് ആലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ച അതേ നിർണ്ണായക ബിന്ദു — നിങ്ങളെ 2023-ലേക്കാണ് എത്തിക്കുന്നത്. പതിനൊന്നു വർഷം കുഷ്ഠരോഗത്തോടെ ജീവിച്ചതിന് ശേഷം ഉസ്സീയാവിന്റെ മരണം 9/11-ൽ സംഭവിച്ചതായി യെശയ്യാവ് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ആലയം പണിയുന്ന പ്രവൃത്തി ആദ്യം അടിസ്ഥാനം ഇടുന്നതിലും, അതിനുശേഷം ആലയം പണിതുയർത്തി മുകളിലത്തെ ശില സ്ഥാപ Jennings? Wait remove error. Need produce clean final only.

> തെക്കിന്റെ രാജാവ് കോപാകുലനായി പുറപ്പെട്ടു വന്നു അവനോടു, അതായത് വടക്കിന്റെ രാജാവിനോടു, യുദ്ധം ചെയ്യും; അവൻ ഒരു മഹാസൈന്യത്തെ ഒരുക്കും; എന്നാൽ ആ സൈന്യം അവന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും. അവൻ ആ സൈന്യത്തെ നീക്കിക്കളഞ്ഞശേഷം അവന്റെ ഹൃദയം ഉന്നതമാകും; അവൻ പതിനായിരങ്ങളായ അനേകരെ വീഴ്ത്തിക്കളയും; എങ്കിലും അതിനാൽ അവൻ ബലപ്പെടുകയില്ല. ദാനീയേൽ 11:11, 12.

ഉറിയാ സ്മിത്ത് പ്റ്റോളമി ഫിലോപേറ്ററിന്റെ ചരിത്രത്തെയും യെരൂശലേമിലെ ദേവാലയത്തിൽ ബലികൾ അർപ്പിക്കാൻ അവൻ നടത്തിയ ശ്രമത്തെയും പരാമർശിക്കുന്നു.

> “തന്റെ വിജയത്തെ ഉചിതമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ദൂരദർശിത്വം പ്ടൊലമിക്കു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൻ തന്റെ വിജയത്തെ തുടർന്നു പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആന്റിയോകുസിന്റെ സമസ്ത രാജ്യത്തിന്റെയും അധിപനായിരിക്കുമായിരുന്നുവെന്നത് സാദ്ധ്യതയായിരുന്നു; എന്നാൽ കുറച്ച് ഭീഷണികളും കുറച്ച് ഭയപ്പെടുത്തലുകളും നടത്തുന്നതിൽ മാത്രം തൃപ്തനായി, തന്റെ മൃഗീയമായ കാമവികാരങ്ങളെ തടസ്സമില്ലാതെയും നിയന്ത്രണമില്ലാതെയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ താൻ മുഴുകിക്കഴിയേണ്ടതിന്നു അവൻ സമാധാനം ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ, തന്റെ ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചശേഷം, അവൻ സ്വന്തം ദുർഗുണങ്ങളാൽ പരാജയപ്പെട്ടു; താൻ സ്ഥാപിച്ചേക്കുമായിരുന്ന മഹത്തായ നാമത്തെ മറന്നുകൊണ്ട്, വിരുന്നുകളിലും ദുഷ്ചര്യകളിലും തന്റെ കാലം ചെലവഴിച്ചു.”

> “അവന്റെ വിജയത്ത ാൽ അവന്റെ ഹൃദയം ഉയർന്ന ുപോയി; എങ്ക ിലും അതിനാൽ അവൻ ശക്ത ിപ്പെ ട്ട തിൽ നിന്ന ു വളരെ അകലെയായിരുന്ന ു; കാരണം, അതിനെ അവൻ മാനഭംഗകരമായി ഉപയോഗിച്ച തിനാൽ അവന്റെ സ്വ ന്ത ം പ്രജകളെ തന്നെ അവനോടു വിരോധമായി കലഹിക്ക ുവാൻ പ്രേരിപ്പ ിച്ച ു. എന്ന ാൽ, അവന്റെ ഹൃദയത്ത ിന്റെ ഈ ഉയർച്ച പ്രത്യേ കിച്ച ് യെഹൂദന്മ ാരോടു നടത്ത ിയ അവന്റെ ഇടപാടുകളിൽ വ്യ ക്ത മായി പ്രകടമായി. യെരൂശലേമിലേക്ക ു വന്ന

> അവൻ അവിടെ യാഗങ്ങ ൾ അർപ്പ ിച്ച ു; പിന്നെ ആ സ്ഥ ലത്ത ിന്റെ ന്യ ായപ്രമാണത്ത ിനും മതത്ത ിനും വിരുദ്ധ മായി ദേവാലയത്ത ിലെ അതിപരിശുദ്ധ സ്ഥ ാനത്തേ ക്ക ു പ്രവേശിക്ക ുവാൻ അത്യ ന്ത ം ആഗ്രഹിച്ച ു; എന്ന ാൽ വലിയ പ്രയാസത്തേ ാടെ എങ്ക ിലും തടയപ്പെ ട്ട തിനാൽ, യെഹൂദരുടെ സകല ജാതിയോടും ദഹിക്ക ുന്ന ക്രോധത്തേ ാടെ അവൻ ആ സ്ഥ ലം വിട്ട ുപോയി; ഉടൻ തന്നേ അവർക്കെ തിരായി ഭയാനകവും നിർദ്ദയവുമായ പീഡനം ആരംഭിച്ച ു. അലക സ്സാണ്ട റിന്റെ കാലംമുതൽ യെഹൂദന്മ ാർ വസിച്ച ിരുന്ന തും ഏറ്റ വും അനുകൂല്യ ം ലഭിച്ച പൗരന്മ ാരുടെ അവകാശങ്ങ ൾ അനുഭവിച്ച ിരുന്ന തുമായ അലക സ്സാന്ത്ര ിയയിൽ, യൂസേബിയസ്സ ിന്റെ കണക്ക ുപ്രകാരം നാല പ്പതിനായിരവും, ജെറോമിന്റെ കണക്ക ുപ്രകാരം അറുപതിനായിരവും, ഈ പീഡനത്ത ിൽ കൊലചെയ്യ പ്പെ ട്ട ു. ഈജിപ്ത്യ രുടെ കലാപവും യെഹൂദന്മ ാരുടെ കൂട്ട ക്കെ ാലയും, തീർച്ച യായും, അവനെ തന്റെ രാജ്യ ത്ത ിൽ ശക്ത ിപ്പെ ടുത്ത ുവാൻ യോഗ്യ മായിരുന്ന ില്ല ; മറിച്ച ് അതിനെ ഏതാണ്ട ് പൂർണ്ണ മായും നശിപ്പ ിപ്പ ാൻ മതിയായിരുന്ന ു.” — Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 254.

ക്രി.മു. 217-ൽ റാഫിയയിൽ പ്ടോളമി ഫിലോപാറ്റർ നേടിയ സൈനിക വിജയം പ്ടോളമിയെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയില്ല; എന്നാൽ അത് “അവന്റെ ഹൃദയം ഉന്നതമായി” എന്ന അവസ്ഥയിലേക്കാണ് അവനെ നയിച്ചത്. ഉക്രേനിയൻ യുദ്ധത്തിലെ വിജയം പുതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയില്ല; എന്നാൽ ഉസ്സീയാരാജാവിന്റെ സൈനിക വിജയം അവന്റെ ഹൃദയം ഉന്നതമാകാൻ കാരണമായതുപോലെ, അതും “അവന്റെ ഹൃദയം ഉന്നതമാക്കും.”

> ഉസ്സീയാവു സകല സൈന്യത്തിനും പരിചകളും കുന്തങ്ങളും ശിരസ്ത്രാണങ്ങളും കവചങ്ങളും വില്ലുകളും കല്ലെറിയുവാനുള്ള കവണങ്ങളും ഒരുക്കി. ഗോപുരങ്ങളിലും കോട്ടമതിലുകളിലും വെച്ചു അമ്പുകളും വലിയ കല്ലുകളും എറിയുവാൻ നിപുണന്മാർ ആവിഷ്കരിച്ച യന്ത്രങ്ങളും അവൻ യെരൂശലേമിൽ ഉണ്ടാക്കി. അവൻ അത്ഭുതകരമായി സഹായിക്കപ്പെട്ട് ശക്തനായതുകൊണ്ടു അവന്റെ പ്രശസ്തി ദൂരദൂരങ്ങളിലേക്കു പരന്നു. എന്നാൽ അവൻ ശക്തനായപ്പോൾ, അവന്റെ ഹൃദയം അവന്റെ നാശത്തിന്നായി ഉയർന്നുപോയി; എന്തെന്നാൽ, അവൻ തന്റെ ദൈവമായ യഹോവയ്ക്കു വിരോധമായി അതിക്രമം ചെയ്തു, ധൂപപീഠത്തിന്മേൽ ധൂപം കത്തിപ്പാൻ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ കടന്നുചെന്നു. 2 ദിനവൃത്താന്തം 26:14–16.

യുദ്ധവിജയങ്ങളാൽ ഹൃദയം ഉയർന്നുപോയ രണ്ട് തെക്കൻ രാജാക്കന്മാർ, ഒരേ ആലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ച്, പുരോഹിതന്നു മാത്രമേ അർപ്പിക്കുവാൻ അനുമതിയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വഴിപാട് അർപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇരു സംഭവങ്ങളിലും, അങ്ങനെ ചെയ്യാനുള്ള അഹങ്കാരികളായ രാജാക്കന്മാരുടെ ശ്രമങ്ങളെ പുരോഹിതന്മാർ എതിർത്തു. അപ്പോൾ ഒരു രാജാവ് യെഹൂദന്മാർക്കെതിരെ പ്രതികാരനടപടി ആരംഭിച്ചു; മറ്റൊരാളോ നെറ്റിയിൽ കുഷ്ഠരോഗം ബാധിക്കപ്പെട്ടു.

> അപ്പോ ാൾ പുരോഹിതനായ അസര്യ ാവു അവന്റെ പിന്ന ാലെ അകത്ത ു കടന്ന ു; അവനോടുകൂടെ ധീരരായ യഹോവയുടെ എൺപത് പുരോഹിതന്മ ാരും ഉണ്ട ായിരുന്ന ു. അവർ ഉസ്സ ീയാവു രാജാവിനെ എതിർത്ത ുനിന്ന ് അവനോടു പറഞ്ഞ ു: “ഉസ്സ ീയാവേ, യഹോവേക്ക ു ധൂപം കാട്ട ുക നിനക്ക ു യോഗ്യ മല്ല ; ധൂപം കാട്ട ുവാൻ വിശുദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട അഹരോന്റെ പുത്രന്മ ാരായ പുരോഹിതന്മ ാർക്കേ അതു യോഗ്യ മാകൂ. വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിൽനിന്ന ു പുറത്തേ ക്ക ു പോവുക; നീ അതിക്രമം ചെയ്ത ിരിക്ക ുന്ന ു; യഹോവയായ ദൈവത്ത ിങ്ക ൽനിന്ന ു ഇതു നിനക്ക ു മഹത്വ മായി വരികയുമില്ല .” അപ്പോ ാൾ ഉസ്സ ീയാവു കോപിച്ച ു; ധൂപം കാട്ട ുവാൻ അവന്റെ കയ്യ ിൽ ധൂപപാത്രം ഉണ്ട ായിരുന്ന ു. അവൻ പുരോഹിതന്മ ാരോടു കോപിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്കെ , യഹോവയുടെ ആലയത്ത ിൽ ധൂപപീഠത്ത ിന്റെ അരികിൽ, പുരോഹിതന്മ ാരുടെ മുമ്പ ിൽ തന്നേ , അവന്റെ നെറ്റ ിയിൽ കുഷ്ഠ ം പൊട്ട ി പുറപ്പെ ട്ട ു. മുഖ്യ പുരോഹിതനായ അസര്യ ാവും സകല പുരോഹിതന്മ ാരും അവനെ നോക്ക ി; അപ്പോ ാൾ, ഇതാ, അവന്റെ നെറ്റ ിയിൽ കുഷ്ഠ ം ഉണ്ട ായിരുന്ന ു. അവർ അവനെ അവിടെനിന്ന ു വേഗത്ത ിൽ പുറത്ത ാക്ക ി; യഹോവ അവനെ ബാധിച്ച ിരുന്ന തുകൊണ്ട ു അവനും തന്നേ പുറത്തേ ക്ക ു പോകുവാൻ അതിവേഗം ചെയ്തു. ഉസ്സ ീയാവു രാജാവു തന്റെ മരണദിവസംവരെ കുഷ്ഠ രോഗിയായിരുന്ന ു; കുഷ്ഠ രോഗിയായിരുന്ന തിനാൽ അവൻ ഒരു വേറിട്ട വീട്ട ിൽ പാർത്ത ു; അവൻ യഹോവയുടെ ആലയത്ത ിൽനിന്ന ു വേർപെടുത്ത പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു. അവന്റെ മകനായ യോഥാം രാജധാനിക്ക ു മേൽ അധികാരിയായ് ദേശത്ത ിലെ ജനത്തെ ന്യ ായം വിധിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന ു. ഉസ്സ ീയാവിന്റെ മറ്റ ു പ്രവൃത്ത ികളും, ആദ്യ ത്തേ തുമുതൽ അവസാനത്തേ തുവരെയും, ആമോസിന്റെ മകനായ യെശയ്യ ാവു പ്രവാചകൻ എഴുതിയിരിക്ക ുന്ന ു. 2 ദിനവൃത്ത ാന്ത ം 26:17–22.

2014-ൽ, യൂറോപ്പിലെ ആഗോളവാദികളും ഒബാമാ ഭരണകൂടവും യുക്രെയ്ൻ രാജ്യത്തിന്മേൽ ഒരു വർണ വിപ്ലവം ആരംഭിച്ചു. 2022-ൽ റഷ്യ ഒരു അധിനിവേശം ആരംഭിച്ചു; അതിന്റെ അന്ത്യം ഒടുവിൽ പുടിനും റഷ്യക്കും ലഭിക്കുന്ന ജയത്തിലേക്കാണ് നയിക്കുക; തെക്കിന്റെ രാജാക്കന്മാരായ പ്റ്റോളമിയാലും ഉസ്സീയാവാലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടവരായി. പന്ത്രണ്ടാം വാക്യം പറയുന്നു: പുടിന്റെ വിജയത്തിനുശേഷം, “അവന്റെ ഹൃദയം ഉന്നതമായിത്തീരും; അവൻ അനേകം പതിനായിരങ്ങളെ നിലംപരിശാക്കും; എങ്കിലും അതിനാൽ അവൻ ശക്തിപ്പെടുകയില്ല.” തുടർന്ന് ചരിത്രം അവന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ പതനത്തെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ക്രമേണ ഉണ്ട ായ അധഃപതനം അവന്റെ മരണത്ത ിലേക്ക ു നയിച്ച ു; റാഫിയയിൽ അനുഭവിച്ച നഷ്ട ത്ത ിന് പ്രതികാരം ചെയ്യ ുവാൻ ആന്റിയോകസ് ദി ഗ്രേറ്റ് ഉയിർത്തെ ഴുന്നേ ൽക്ക ുന്ന സമയത്തേ ക്ക ാകുമ്പോ ാൾ, ആന്റിയോകസ് ഇനി പ്റ്റേ ാളമി ഫിലോപാറ്റ റുമായി ഏറ്റ ുമുട്ട ിക്കൊ ണ്ട ിരുന്ന ില്ല ; അന്നേ ക്ക ു ഈജിപ

ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന ഒരു ബാലനെയാണ് ആന്റിയോകസ് നേരിടുകയായിരുന്ന ു. ഒരു ബാലൻ അവസാന തലമുറയുടെ (പതീകമാണ്; അതിനാൽ, ഒരു തലത്ത ിൽ, പാനിയത്ത ിൽ ആന്റിയോകസ് തോൽപ്പ ിക്ക ുന്ന ആ ബാലരാജാവ് തെക്ക ൻ രാജ്യ ത്ത ിന്റെ അന്ത ിമ ത തന്നെ യാണ്. (പായോഗിക തലത്ത ിൽ, ആ ബാലരാജാവ് ആന്റിയോകസിന്റെ ശക്ത ിയോടു താരതമ്യ ത്ത ിൽ ദൗർബല്യ ത്തെ (പതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു.

> “ടോളമി ഫിലോപ്പേറ്ററും ആന്റിയോകസ്സും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ സമാധാനം പതിനാലു വർഷം നിലനിന്നു. ഇതിനിടയിൽ ടോളമി അതിഭോഗവും ദുർചാരവും മൂലം മരണമടഞ്ഞു; അപ്പോൾ നാലോ അഞ്ചോ വയസ്സുള്ള ബാലനായിരുന്ന അവന്റെ മകൻ ടോളമി എപിഫാനസ് അവന്റെ സ്ഥാനത്ത് അധികാരത്തിലെത്തി. അതേ കാലയളവിൽ ആന്റിയോകസ് തന്റെ രാജ്യത്തിലെ കലാപം അടിച്ചമർത്തുകയും കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളെ കീഴ്പ്പെടുത്തി അവയെ അനുസരണയിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്കതിനാൽ, യൗവനസ്ഥനായ എപിഫാനസ് മിസ്രയീമിന്റെ സിംഹാസനത്തിലെത്തുമ്പോൾ അവൻ ഏതു സംരംഭത്തിനും അവസരസമ്പന്നനായിരുന്നു; തന്റെ ആധിപത്യം വികസിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഇത്ര നല്ല അവസരം കൈവിടാൻ പാടില്ലെന്നു വിചാരിച്ച്, “മുൻപത്തേതിനേക്കാൾ വലുതായ” ഒരു മഹാസൈന്യം അവൻ സമാഹരിച്ചു (കാരണം തന്റെ കിഴക്കൻ ദണ്ഡയാത്രയിൽ അവൻ അനേകം സൈന്യങ്ങളെ ചേർത്ത് വലിയ സമ്പത്തും സമ്പാദിച്ചിരുന്നു), ശിശുരാജാവിന്മേൽ എളുപ്പത്തിൽ ജയം നേടാമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ അവൻ മിസ്രയീമിനെതിരെ പുറപ്പെട്ടു. അവൻ എങ്ങനെ വിജയിച്ചു എന്നത് നാം ഉടൻ കാണും; കാരണം ഇവിടെ ഈ രാജ്യങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങളിൽ പുതിയ സങ്കീർണ്ണതകൾ പ്രവേശിക്കുന്നു, ചരിത്രവേദിയിൽ പുതിയ അഭിനേതാക്കൾ അരങ്ങേറ്റം കുറിക്കുന്നു.” ഉറയ്യാ സ്മിത്ത്, Daniel and the Revelation, 255.

ദക്ഷിണദേശത്തിന്റെ രാജാവ്

റഷ്യയുടെ അന്തിമ ഘട്ടങ്ങളെ രൂപരേഖപ്പെടുത്തുന്നത്, പ്രവചനത്തിലെ തെക്കൻ രാജാവിന്റെ അന്തിമ ഘട്ടങ്ങളെയും രൂപരേഖപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു. 1798-ൽ, അന്ത്യകാലത്ത്, പ്രവചനചരിത്രത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ആത്മീയ തെക്കൻ രാജാവിന്റെ ഒരു പ്രവചനപരമായ സവിശേഷത—അവൻ എങ്ങനെ തന്റെ അന്ത്യത്തിലേക്കു എത്തുന്നു എന്നതാണ്. അതുപോലെ തന്നെ, വടക്കൻ രാജാവിന്റെയും വ്യാജപ്രവാചകന്റെയും ഒരു പ്രവചനപരമായ സവിശേഷതയുമാണത്. ലോകത്തെ അർമ്മഗെദ്ദോനിലേക്കു നയിക്കുന്ന ഈ മൂന്നു ശക്തികളിൽ ഓരോന്നിനും ദൈവവചനത്തിൽ വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയപ്പെട്ട അന്തിമാവസ്ഥകൾ ഉണ്ട്. പുടിനും റഷ്യക്കും എന്തു സംഭവിച്ചാലും, അത് തെക്കൻ രാജാവിന്റെ മുൻകാല രേഖകളാൽ മുൻകൂട്ടി മാതൃകയായി കാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകും.

ആത്മീയ തെക്കൻ രാജാവിന്റെ പതനത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ, വിപ്ലവകാലത്ത് നാസ്തിക ഫ്രാൻസ് ആയിരുന്ന ആദ്യ ആത്മീയ തെക്കൻ രാജാവിന്റെ പതനത്തിൽ മുൻരൂപമായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. തെക്കൻ രാജ്യത്തിന്റെ പതനത്തിൽ തെക്കൻ രാജാവിന്റെ പതനവും ഉൾപ്പെടുന്നു. നാപോളിയന്റെ പതനം ഫ്രാൻസിന്റെ പതനത്തോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്നു; അതുപോലെ, പിന്നീട് വന്ന തെക്കൻ രാജ്യമായ റഷ്യയുടെ പതനത്തോടും അത് യോജിച്ചുനിൽക്കുന്നു. ആധുനിക തെക്കൻ രാജാവായി റഷ്യ വിപ്ലവത്തിലൂടെയാണ് ആരംഭിച്ചത്; അതുപോലെതന്നെ, തെക്കൻ രാജാവായ ഫ്രാൻസും വിപ്ലവത്തോടുകൂടെയാണ് ആരംഭിച്ചത്.

തെക്കൻ രാജാക്കന്മാരുടെ പ്രതീകമായ മഹാസർപ്പത്തിന്റെ ഒരു സവിശേഷതയാണ് വിപ്ലവം. തെക്കൻ രാജാവിന്റെ പ്രധാന പ്രതീകമായ മഹാസർപ്പം സാത്താനാണ്; സഹസ്രാബ്ദത്തിന്റെ അവസാനം അവൻ ഒരു വിപ്ലവം നടത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, ആകാശത്തിൽ നിന്നു തീ ഇറങ്ങി വന്നു അവനെ ദഹിപ്പിക്കുന്നു. ആരംഭത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവൻ നടത്തിയ കലാപം, സഹസ്രാബ്ദത്തിന്റെ സമാപ്തിക്കാലത്തെ അവന്റെ കലാപത്തിന്റെ ആൽഫ ആയിരുന്നു.

1798-ൽ, ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവകാലത്ത് ഫ്രാൻസ് പ്രവചനപരമായി തെക്കിന്റെ ആത്മീയ രാജാവായി സിംഹാസനം ഏറി. ആ വിപ്ലവം യൂറോപ്പിലെ ജാതികളിലൂടെ വീശിച്ചെല്ലുകയും ഒടുവിൽ റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തു; അതിന് പിന്നാലെ അതേ വർഷം തന്നെ ബോൾഷെവിക് വിപ്ലവവും വേഗത്തിൽ അനുഗമിച്ചു.

1917-ലെ റഷ്യൻ വിപ്ലവം രണ്ട് പ്രധാന ഘട്ടങ്ങളടങ്ങിയതായിരുന്നു: ഫെബ്രുവരി വിപ്ലവം (ഇത് സാരിസ്റ്റ് രാജത്വത്തെ അട്ടിമറിക്കുകയും, ഏകാധിപത്യഭരണം അവസാനിപ്പിക്കുകയും, സോവിയറ്റുകളോടൊപ്പമുള്ള ദ്വൈതാധികാരത്തിന്റെ ഒരു കാലഘട്ടത്തിനിടയിൽ ഒരു താൽക്കാലിക സർക്കാരിനെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു) കൂടാതെ ഒക്ടോബർ വിപ്ലവം (ബോൾഷെവിക് വിപ്ലവം എന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്നത്; ഇതിൽ ലെനിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ബോൾഷെവിക്കുകൾ ഒരു അട്ടിമറിയിലൂടെ അധികാരം പിടിച്ചെടുത്തു; അതുവഴി സോവിയറ്റ് ഭരണത്തിന്റെ സ്ഥാപനം സംഭവിക്കുകയും സോഷ്യലിസം/കമ്മ്യൂണിസത്തിലേക്കുള്ള പാത തുറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു).

ചരിത്രവിശകലനങ്ങളിലും വിപ്ലവസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും (പ്രത്യേകിച്ച് ട്രോട്ട്സ്കി, ലക്സംബർഗ്, സമാന്തരങ്ങൾ വരയ്ക്കുന്ന മറ്റു മാർക്സിസ്റ്റ് കാഴ്ചപ്പാടുകൾ മുതലായവയിൽ), ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവം (1789–1799) റഷ്യൻ സംഭവവികാസങ്ങളുടെ പ്രവാഹത്തെ പ്രതിരൂപപ്പെടുത്തുന്നതോ അതിനൊരു മാതൃകാവിന്യാസം നൽകുന്നതോ ആയി പലപ്പോഴും കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. റഷ്യയിലെ ഈ ഘട്ടങ്ങളെ പ്രതിരൂപപ്പെടുത്തിയ ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിലെ രണ്ട് ഘട്ടങ്ങൾ ഇവയാണ്:

- ഫെബ്രുവരി വിപ്ലവവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന ആദ്യത്തെ മിതവാദ/ഭരണഘടനാപര ഘട്ടം (ഏകദേശം 1789–1792). ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന്റെ ഈ ഘട്ടം ബാസ്റ്റിൽ കോട്ട ആക്രമിച്ചതോടെയും എസ്റ്റേറ്റ്സ്-ജനറൽ/ദേശീയസഭയുടെ സമ്മേളനത്തോടെയും, സാമന്ത പ്രഭുത്വ പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളുടെ റദ്ദാക്കലോടെയും, മനുഷ്യാവകാശങ്ങളുടെ പ്രഖ്യാപനത്തോടെയും, ജിറോണ്ടിനുകളുടെയും മിതവാദപരിഷ്കർത്താക്കളുടെയും കീഴിൽ ഒരു ഭരണഘടനാപര രാജത്വത്തിന്റെ സ്ഥാപനം കൊണ്ടും ആരംഭിച്ചു. ഇത് സമ്പൂർണ്ണ രാജത്വത്തെ അട്ടിമറിച്ചെങ്കിലും, ബൂർഷ്വാ/ഉദാരഭരണത്തിന്റെ ഘടകങ്ങളെയും ദ്വന്ദ്വ/മത്സരാധിഷ്ഠിത അധികാരഘടനകളെയും (ഉദാ., സഭയും ഇനിയും നിലനിന്നിരുന്ന രാജത്വവും തമ്മിൽ) നിലനിർത്തി. അതുപോലെ തന്നെ, 1917-ലെ ഫെബ്രുവരി സാറിസ്റ്റ് ഭരണത്തെ അവസാനിപ്പിച്ചെങ്കിലും, അത് ഒരു ബൂർഷ്വാ താൽക്കാലിക സർക്കാരിലേക്കും സോവിയറ്റുകളുമായുള്ള ദ്വന്ദ്വാധികാരത്തിലേക്കും നയിച്ചു.
- തീവ്രവാദി/ജാക്കോബിൻ ഘട്ടം (ഏകദേശം 1792–1794; ഇതിൽ പ്രഥമ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ സ്ഥാപനം, ലൂയി XVI-ന്റെ വധശിക്ഷ, കൂടാതെ റോബസ്പിയർയും ജാക്കോബിനുകളും/കമ്മിറ്റി ഓഫ് പബ്ലിക് സേഫ്റ്റിയും കീഴിലുള്ള ഭീകരഭരണവും ഉൾപ്പെടുന്നു) ഒക്ടോബർ (ബോൾഷെവിക്) വിപ്ലവത്തോടു സാദൃശ്യം പുലർത്തുന്നു. ജാക്കോബിനുകൾ തീവ്രമായ നടപടികളിലൂടെ കൂടുതൽ മിതവാദികളായിരുന്ന ജിറോണ്ടിനുകളിൽ നിന്ന് അധികാരം പിടിച്ചെടുത്തു, ഒരു റിപ്പബ്ലിക്ക് പ്രഖ്യാപിച്ചു, പ്രതിവിപ്ലവത്തെ അടിച്ചമർത്തി, വിപ്ലവത്തെ കൂടുതൽ ആഴമുള്ള സാമൂഹിക രൂപാന്തരത്തിലേക്കും ആഭ്യന്തര/ബാഹ്യ ഭീഷണികൾക്കെതിരായ പ്രതിരോധത്തിലേക്കും മുന്നോട്ടു നീക്കി. ഇത്, ബോൾഷെവിക്കുകൾ താൽക്കാലിക സർക്കാരിനെ അട്ടിമറിച്ച്, പ്രൊലെറ്റാരിയറ്റ്/പ്രൊലെറ്റാരിയറ്റിന്റെ ഏകാധിപത്യഭരണം ഏകീകരിക്കുകയും, വിപ്ലവാത്മക സോഷ്യലിസത്തെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തതിനെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ സാമ്യതകൾ വിപ്ലവങ്ങൾ പലപ്പോഴും ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട മാതൃകയെ പിന്തുടരുന്നതെങ്ങനെ എന്ന് ഊന്നിപ്പറയുന്നു: പഴയ ഭരണക്രമത്തിനെതിരായ ആദ്യഘട്ടത്തിലുള്ള വിപുലമായ ജനപക്ഷ (മിതവാദി/ബൂർഷ്വാ ശക്തികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ), തുടർന്ന് പ്രതിസന്ധിയുടെ നടുവിൽ വിപ്ലവത്തെ 'രക്ഷിക്കുകയും' അതിനെ കൂടുതൽ ആഴത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി തീവ്രവാദികൾ അധികാരം കൂടുതൽ കടുത്ത രീതിയിൽ പിടിച്ചെടുക്കുന്നത്. ബോൾഷെവിക്കുകൾ സ്വയം ഫ്രഞ്ച് മാതൃകയെ ബോധപൂർവം ആശ്രയിച്ചു; അവരുടെ ഒക്ടോബർ കലാപത്തെ ജാക്കോബിൻ അട്ടിമറിയോട് സാമ്യമുള്ളതായാണ് അവർ കണ്ടത്—പ്രതിവിപ്ലവത്തെ തടയുകയും വിപ്ലവത്തിന്റെ സാധ്യത പൂർത്തിയാക്കുകയും

ചെയ്യ ുന്ന തിനായി അത്യ ാവശ്യ മെന്ന ്.

ട്രോട്സ്കിയുടെ *History of the Russian Revolution* എന്ന കൃതിപോലുള്ള രചനകളിലും (അവിടെ റഷ്യയിലെ ഇരട്ടാധികാരഘട്ടത്തെ ഫ്രാൻസിലെ സമാന ഗതിശാസ്ത്രങ്ങളുമായി വ്യക്തമായി താരതമ്യം ചെയ്യുന്നു) റഷ്യൻ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള റോസാ ലക്സംബർഗിന്റെ ലേഖനങ്ങളിലുമാണ് ഈ തത്ത്വരൂപം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്. അവിടെ, റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടം (മാർച്ച്–ഒക്ടോബർ) ഫ്രഞ്ച് (അതുപോലെ ഇംഗ്ലീഷ്) വിപ്ലവങ്ങളുടെ മാതൃക പിന്തുടരുന്നതായി അവൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അതിൽ ബോൾഷെവിക് അധികാരഗ്രഹണം ജാക്കോബിൻ ഉയിർപ്പിനോട് സമാന്തരമാണെന്നും കാണിക്കുന്നു.

യേശു എല്ലായ്പോഴും അവസാനത്തെ ആരംഭത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു; തെക്കിന്റെ ആദ്യ ആത്മീയ രാജാവായ നെപ്പോളിയന്റെ പതനവും വിപ്ലവത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഉണ്ടായ മാർഗചിഹ്നങ്ങളെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ അത് സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ പതനത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു.

ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന്റെ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങൾ റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിലെ 1917-ലെ ഫെബ്രുവരി, ഒക്ടോബർ ഘട്ടങ്ങളെ മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ തന്നെയുള്ള അതേ ടൈപ്പോളജിക്കൽ ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ, നെപ്പോളിയന്റെ ക്രമാനുഗതമായ (പടിപടിയായ) പതനം സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ മന്ദഗതിയിലുള്ള തകർച്ചയോടും 1991-ലെ വീഴ്ചയോടും വളരെ അടുത്തായി ഒത്തുചേരുന്നു. ഈ സമാന്തര്യം, വിപ്ലവാനന്തര അതിരൂക്ഷഘട്ടത്തിലെ ഏകീകരണഘട്ടമായ (ബോണപാർട്ടിസം) അവസ്ഥയിലേക്കും അതിന്റെ അനിവാര്യമായ അഴിച്ചുപിരിവിലേക്കും വരെ വ്യാപിക്കുന്നു. ഇത് പൊതുവായ ചരിത്രരീതികളിലും മാർക്സിസ്റ്റ് വിശകലനങ്ങളിലുമുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങളിൽനിന്നും (പ്രത്യേകിച്ച് ട്രോട്ട്സ്കിയുടെ The Revolution Betrayed എന്ന കൃതിയിലും ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റു കൃതികളിലുമുള്ളവയിൽനിന്നും) ഉദ്ഭവിക്കുന്നതാണ്; അവിടെ നെപ്പോളിയനെ ബോണപാർട്ടിസത്തിന്റെ ആദിരൂപമായി കാണുന്നു: ഒരു വിപ്ലവത്തിന്റെ അതിരൂക്ഷ ഉച്ചസ്ഥായിക്ക് ശേഷം ഉദിക്കുന്ന, വർഗ്ഗങ്ങൾക്കിടയിൽ തുലനം പാലിക്കുന്ന, വിപ്ലവത്തിന്റെ പ്രധാന ഘടനാപരമായ നേട്ടങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന (അതിന്റെ ജനാധിപത്യ പ്രേരണയെ അടിച്ചമർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കെ), വ്യക്തിപരവും സൈനിക-ബ്യൂറോക്രാറ്റിക് സ്വഭാവമുള്ള സാമ്രാജ്യം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന, അതിരുവിട്ട് വ്യാപിക്കുന്ന, തുടർന്ന് ഘട്ടംഘട്ടമായി തകർച്ച അനുഭവിച്ചു പഴയ ക്രമത്തിന്റെ ഭാഗിക പുനഃസ്ഥാപനത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ശക്തികേന്ദ്ര ഭരണകൂടം.

നാപോളിയന്റെ ബോണപാർട്ടിസ്റ്റ് ഉയർച്ച സ്റ്റാലിനിസ്റ്റ് അധികാരഏകീകരണത്തോടു സമാന്തരമാണ്

ജാക്കോബിൻ അതിതീവ്ര ഘട്ടത്തിനും തെർമിഡോറിയൻ പ്രതിപ്രവർത്തനത്തിനും (1794) ശേഷം, അസ്ഥിരമായ ഡയറക്ടറി (1795–1799) നിലനിന്നു; നാപോളിയന്റെ 18 ബ്രുമെയർ അട്ടിമറി (1799) കോൺസുലേറ്റ് സ്ഥാപിക്കുകയും, തുടർന്ന് സാമ്രാജ്യം (1804) ഉദിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ബുർഷ്വാ വിപ്ലവത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളെ സംഹിതീകരിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു (നാപോളിയൻ കോഡ്, സാമന്തരാജ്യ വിശേഷാവകാശങ്ങളുടെ അന്ത്യം, ശക്തമായ കേന്ദ്രീകൃത രാഷ്ട്രം), എന്നാൽ അവയെ ഏകാധിപത്യ ഭരണത്തിനും സൈനിക മഹത്വത്തിനും പുതിയ അഭിജാതവർഗത്തിനും അധീനമാക്കി.

ബോൾഷെവിക്/ഒക്ടോബർ തീവ്രഘട്ടത്തിന്റെയും പ്രാരംഭ സോവിയറ്റ് പരീക്ഷണങ്ങളുടെയും ശേഷം, ബ്യൂറോക്രാറ്റിക് അധഃപതനം ആരംഭിക്കുന്നു (പ്രത്യേകിച്ച് 1920-കളുടെ മധ്യഭാഗം മുതൽ). സ്റ്റാലിന്റെ അധികാരസമാഹരണം ഇടതു പ്രതിപക്ഷത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും, “ഒരു രാജ്യത്തിലെ സോഷ്യലിസം” നടപ്പിലാക്കുകയും, പോലീസ്/സൈനിക-ബ്യൂറോക്രാറ്റിക് ഏകാധിപത്യം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പദ്ധതിപരമായ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയും ദേശീയവത്കരിക്കപ്പെട്ട സ്വത്തും (ഒക്ടോബറിന്റെ മുഖ്യ നേട്ടങ്ങൾ) സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ അന്തർദേശീയത ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ, അവ പ്രത്യേകാവകാശമുള്ള ഒരു വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉപകരണങ്ങളായി മാറ്റപ്പെടുന്നു.

ഇരുവിഭാഗത്തിലും, വിപ്ലവാത്മക ഊർജം “മരവിപ്പിക്കപ്പെടുകയും” ഒരു ഏക വ്യക്തിയുടെയോ സംവിധാനത്തിന്റെയോ കീഴിൽ സംസ്ഥാന അധികാരത്തിലും വിപുലീകരണത്തിലും പുനർനിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു (ട്രോത്സ്കി സ്റ്റാലിൻ ഭരണകൂടത്തെ വ്യക്തമായി “സോവിയറ്റ് ബോണപാർട്ടിസത്തിന്റെ” ഒരു രൂപമായി വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നു; അത് കോൺസുലേറ്റിനേക്കാൾ നാപോളിയന്റെ സാമ്രാജ്യത്തോടാണ് കൂടുതൽ സാദൃശ്യമുള്ളത്).

പടിപടിയായ തകർച്ച

ഇതാണ് കേന്ദ്രസമന്വയം—അവനതി ഒരൊറ്റ അപ്രതീക്ഷിത സംഭവമല്ല; അതിരുകടന്ന വ്യാപ്തി, ആന്തരിക വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ, സൈനിക ചെളിക്കുഴികൾ, പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെടുക, പരാജയപ്പെട്ട പരിഷ്കാരങ്ങൾ, ഒടുവിലത്തെ വിഘടനം/പുനഃസ്ഥാപനം എന്നിവ നയിക്കുന്ന അനന്തരമായ ക്ഷയപ്രക്രിയകളുടെ ഒരു പരമ്പരയാണ്.

നാപോളിയൻ പക്ഷം (1812 മുതൽ 1815 വരെ)

- 1812: റഷ്യയിലെ വിനാശകരമായ അധിനിവേശം—ഗ്രാൻഡ് ആർമി (600,000 സൈനികർ) വിതരണം, ശൈത്യകാലം, പ്രതിരോധം എന്നിവ മൂലം തകർന്നടിയുകയുണ്ടായി. വിനാശകരമായ വഴിത്തിരിവ്;

പ്രതിഷ ്യിലും സൈനികശക്ത ിയിലും മഹത്ത ായ നഷ്ട ം.

- 1813: അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ സഖ്യം രൂപംകൊള്ളുന്നു; ലൈപ്സിഗിലെ ("ജാതികളുടെ യുദ്ധം") പരാജയം—ജർമ്മൻ സഖ്യകക്ഷികളും പ്രദേശങ്ങളും നഷ്ടപ്പെടുന്നു; സാമ്രാജ്യം ചുരുങ്ങിത്തുടങ്ങുന്നു.
- 1814: സഖ്യരാജ്യങ്ങൾ ഫ്രാൻസിന്റെ മുഖ്യഭൂഭാഗത്തിലേക്ക് അധിനിവേശം നടത്തുന്നു; പാരിസ് വീഴുന്നു; നെപ്പോളിയൻ സിംഹാസനം ത്യജിച്ച് എൽബാ ദ്വീപിലേക്ക് പ്രവാസത്തിലാക്കപ്പെടുന്നു.
- 1815: ചുരുങ്ങിയകാലത്തെ തിരിച്ചുവരവ് (ഹണ്ട്രഡ് ഡേയ്സ്), വാട്ടർലൂവിലെ അന്തിമ പരാജയം; സെന്റ് ഹെലേനയിലേക്കുള്ള സ്ഥിരനിർവാസനം; ബോർബൺ രാജത്വം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു (വിപ്ലവം നേടിയ നേട്ടങ്ങളെ പ്രതിക്രിയാവാദപരമായി പിന്നോട്ടടിക്കൽ, എങ്കിലും പൂർണ്ണമായി അല്ല—ചില നിയമ/ഭരണപരമായ മാറ്റങ്ങൾ നിലനിന്നു).

സോവിയറ്റ് പക്ഷം (1970-കളിൽ നിന്ന് 1991 വരെ)

- 1970-കളുടെ അവസാന ഭാഗം–1980-കൾ: സാമ്പത്തിക മന്ദസ്ഥിതി (ബ്രെഷ്നേവിന്റെ കീഴിലുള്ള "zastoi"), ദീർഘകാല ക്ഷാമങ്ങൾ, സാങ്കേതിക പിന്നാക്കാവസ്ഥ, കൂടാതെ അമേരിക്ക/നേറ്റോയുമായുള്ള തകർത്തുകളയുന്ന ആയുധമത്സരം—വ്യവസ്ഥയുടെ അതിരുകടന്ന വ്യാപ്തി സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് പൊള്ളയാക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു.
- 1979–1989: അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിലെ യുദ്ധം—സോവിയറ്റ് "വിയറ്റ്നാം"; ഈ ചതുപ്പുനിലം വിഭവങ്ങളും മനോവീര്യവും അന്താരാഷ്ട്ര മാന്യതയും ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നു (പരിഹാസ്യമായ സമാന്തര്യം ശ്രദ്ധിക്കുക: നേപ്പോളിയൻ റഷ്യയിൽ നശിച്ചു; യു.എസ്.എസ്.ആർ. ദുഷ്കരവും അടങ്ങാത്ത പ്രതിരോധമുള്ള യുദ്ധരംഗത്തിൽ രക്തസ്രാവം അനുഭവിച്ചു).
- 1985–1989: ഗോർബചോവിന്റെ പെരെസ്ട്രോയ്ക്ക/ഗ്ലാസ്നോസ്റ്റ് പരിഷ്കാരങ്ങൾ (ചില വൈകിയ നെപ്പോളിയൻ ക്രമീകരണങ്ങളെപ്പോലെ, വ്യവസ്ഥയെ "രക്ഷിക്കാൻ" നടത്തിയ ശ്രമം) പകരം അതിന്റെ അന്തർവിരോധങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും വേഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; കിഴക്കൻ ബ്ലോക്കിലെ ഉപഗ്രഹരാജ്യങ്ങൾ കലാപം നടത്തി സ്വതന്ത്രമാകുന്നു (ബർലിൻ മതിൽ 1989 നവംബർ 9-ന് ഇടിഞ്ഞുവീഴുന്നു; 1989–1990 കാലയളവിലുടനീളം ഭരണകൂടങ്ങൾ തകർന്നുവീഴുന്നു)—"ബാഹ്യ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ" നഷ്ടം, നെപ്പോളിയൻ സഖ്യരാജ്യങ്ങളെ നഷ്ടപ്പെട്ടതുപോലെ തന്നേ.
- 1990–1991: ആഭ്യ ന്ത ര ദേശീയതാപര പ്രതിസന്ധ ികൾ; റിപ്പ ബ്ല ിക്ക ുകൾ സ്വ ാധീനം പ്രഖ്യ ാപിക്ക ുന്ന ു; 1991 ഓഗസ്റ്റ ിലെ കടുത്ത നിലപാടുകാരുടെ അട്ട ിമറിശ്രമം ദയനീയമായി പരാജയപ്പെ ടുന്ന ു;

1991 ഡിസംബർ 25-ന് ഗോർബചോവ് രാജിവെക്ക ുന്ന ു; സോവിയറ്റ ് യൂണിയൻ 15 രാജ്യ ങ്ങ ളായി വിഘടിക്ക ുന്ന ു. തുടർന്ന ് മൂലധനവാദ പുനഃസ്ഥ ാപനം സംഭവിക്ക ുന്ന ു (യെൽത്സ ിൻ-കാലഘട്ട ത്ത ിലെ ഷോക്ക ് തെറാപ്പ ി, ഒലിഗാർക്ക ുകൾ, സ്വ കാര്യ വത്കരണം)—ഇത് ബോർബൺ പുനഃസ്ഥ ാപനത്തോ ാട് സാദൃശ്യ മുള്ള താണ്: വിപ്ല വത്ത ിനു മുൻപുണ്ട ായിരുന്ന വർഗ്ഗ ഘടകങ്ങ ൾ (അല്ലെ ങ്ക ി അവയ്ക്ക ു തുല്യ മായ ഘടകങ്ങ ൾ) തിരികെ വരികയും, ചില ഭരണപര രൂപങ്ങ ൾ നിലനിർത്ത ിക്കെ ാണ്ട ് സമ്പ ൂർണ്ണ വിപ്ല വാര സ്വ ത്ത ുസംബന്ധ ങ്ങ ളെ പിൻവലിക്ക യും ചെയ്യ ുന്ന ു.

ഇരുവിഭാഗങ്ങളിലും, “സാമ്രാജ്യം” (French Continental System-നോടു വിരുദ്ധമായി Soviet Eastern Bloc/COMECON സ്വാധീനം) പുറത്തുനിന്ന് അകത്തേക്കായി വിഘടിക്കുന്നു; ആന്തരിക ക്ഷയം വേഗം പ്രാപിക്കുന്നു; അന്തിമ പ്രതിസന്ധി അതിന്റെ ഉള്ളിലെ ശൂന്യത വെളിപ്പെടുത്തുന്നു; പഴയ സാമൂഹിക ശക്തികൾ വീണ്ടും സ്വയം സ്ഥാപിക്കുന്നു (രാജത്വം/മുതലാളിത്തം). ബോണാപ്പാർട്ടിസം നിലനിൽപ്പില്ലാത്തതാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു—ട്രോട്ട്സ്കി പറഞ്ഞതുപോലെ, “അതിന്റെ മൂർച്ചയുള്ള അഗ്രത്തിൽ തുലനം ചെയ്ത് നിർത്തിയ ഒരു പിരമിഡ്”—കാരണം അത് വിപ്ലവത്തിന്റെ ജനാധിപത്യ അടിത്തറയെ അടിച്ചമർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, പുറംലോകത്തിലെ വൈരിയായ സമ്മർദ്ദങ്ങളുടെ നടുവിൽ അതിന്റെ സാമ്പത്തിക അടിത്തറയെ സംരക്ഷിക്കാനും (എന്നാൽ വികലമാക്കിക്കൊണ്ടും) ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ് പതനം ദീർഘദൃഷ്ടിയിൽ “പെട്ടെന്നുള്ളത്” ആയിരുന്നില്ല; മറിച്ച്, ക്രമാതീതമായി പുരോഗമിച്ച ആന്തരിക പുഴുക്കുത്തിന്റെ പര്യവസാനമായിരുന്നു; അതുപോലെതന്നെ നാപ്പോളിയന്റെ സാമ്രാജ്യവും ഒരൊറ്റ രാത്രിയിൽ അപ്രത്യക്ഷമായില്ല, പുനഃസ്ഥാപനം വരെയായി തുടർച്ചയായ പരാജയങ്ങളിലൂടെ അത് ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

ഫ്രാൻസിന്റെയും സോവിയറ്റ ് യൂണിയന്റെയും ആരംഭവും അവസാനവും രാജാവായ ഉസ്സ ീയാവിന്റെയും ടോളമിയുടെയും സാക്ഷ ്യ ത്തോ ാടു പൊരുത്ത പ്പെ ടുന്ന ു. റാഫ്യ ായിലെ യുദ്ധ ത്ത ിൽ 217) ടോളമി IV ഫിലോപേറ്റ ർ വടക്ക ൻ രാജാവായ ആന്ത ിയൊക്ക ുസ് III-നതിരെ നിർണായക ജയം നേടുന്ന ു; എങ്ക ിലും “അതുകൊണ്ട ു അവൻ ശക്ത ിപ്പെ ടുകയില്ല ”—അവൻ ആ ആനുകൂല്യ ം മുന്നോ ാട്ട ു നീക്ക ി ഉറപ്പ ിക്ക ുന്ന തിന് പകരം സമാധാനം ചെയ്യ ുന്ന ു, ആഡംബരത്ത ിലും സ്വ യമുയർത്ത ലിലും തിരികെ പ്രവേശിക്ക ുന്ന ു; പിന്നെ (3 മക്ക ബായർ 1–2-ൽ സൂക്ഷ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന രേഖ പ്രകാരം) തന്റെ വിജയത്ത ിനുശേഷം ടോളമി യെരൂശലേം സന്ദ ർശിക്ക ുന്ന ു. ഹൃദയം ഉയർന്ന ുപോയ അവൻ, അതിപരിശുദ്ധ സ്ഥ ാനത്തേ ക്ക ു കടന്ന ു സ്വ യ യാഗം അർപ്പ ിക്ക ാൻ ശ്രമിക്ക ുന്ന ു—ഇത് സത്യ ദൈവത്ത ിനെതിരായ അധികാരകവർച്ച യുടെയും ധിക്ക ാരത്ത ിന്റെയും പ്രവൃത്ത ിയാണ്. ദൈവികമായി അവൻ പ്രഹരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു (പക്ഷ ാഘാതം),

അപമാനിതനാകുന്ന ു, ദൈവജനത്തോ ാടുള്ള പീഡനത്ത ിലേക്ക ു തിരിയുന്ന ു. അതിനുശേഷമുള്ള അവന്റെ ഭരണകാലം ക്രമേണ ഇടിവിന്റെതാകുന്ന ു: നൈതിക അഴിമതി, ആഭ്യ ന്ത ര കലാപങ്ങ ൾ, ശക്ത ിനഷ്ട ം—അവന്റെ മരണത്തോ ളം. ഇത് സൈനികവിജയത്ത ിനു ശേഷം ഹൃദയം ഉയർന്ന ുപോയ രാജാവായ ഉസ്സ ീയാവിന്റെ (2 ദിനവൃത്ത ാന്ത ം 26:16–21) കൃത്യ മായ പ്രതിബിംബമാണ്; തുടർന്ന ് അവൻ ധൂപം കാട്ട ുവാൻ ദേവാലയത്ത ിൽ പ്രവേശിച്ച ു (പുരോഹിതരുടെ സ്ഥ ാനമപഹരിച്ച ുകൊണ്ട ്), നെറ്റ ിയിൽ കുഷ ്ഠം ബാധിക്ക പ്പെ ട്ട ു; അത് എല്ല ാവർക്ക ും ദൃശ്യ മാകുന്ന പരസ്യ വിധിയായിരുന്ന ു. അന്ന ുമുതൽ ഉസ്സ ീയാവ് ഏകാന്ത തയിൽ, യഹോവയുടെ ആലയത്ത ിൽനിന്ന ു വേർപെട്ട വനായി, മരണത്തോ ളം ജീവിച്ച ു—ക്ഷ ണിക നാശത്ത ിനുപകരം മന്ദ ഗതിയിലുള്ള , നീണ്ട ുനിൽക്ക ുന്ന അന്ത ്യ ം.

ഇരുവരും തെക്കൻ രാജാക്കന്മാരാണ്; അവരുടെ അഹങ്കാരം യെരൂശലേമിലെ ആലയത്തിലേക്കുള്ള അതിക്രമണത്തിലൂടെ പ്രകടമാകുന്നു; അതിന്റെ പിന്നാലെ തൽക്ഷണമായ തകർച്ചയ്ക്കുപകരം ക്രമേണ ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു അന്ത്യം സംഭവിക്കുന്നു. ഇതുതന്നെയാണ് പിന്നീട് വരുന്ന ഓരോ "തെക്കൻ രാജാവിനും" വേണ്ടിയുള്ള രൂപകാത്മക മാതൃക.

1798: ഫ്രാൻസ് ആത്മീയ തെക്കിന്റെ രാജാവാകുന്നു

"അവസാനകാലത്തു" (1798), ദൈവത്തെ തുറന്നുപറഞ്ഞ് നിഷേധിക്കുന്നതെന്ന മിസ്രയീമിന്റെ ആത്മീയ സവിശേഷതകൾ ഇപ്പോൾ വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്ന നിരീശ്വര ഫ്രാൻസ് (വെളിപ്പാട് 11:8-ൽ കാണുന്നതുപോലെ) പാപ്പായെ തടവിലാക്കിക്കൊണ്ട് വടക്കൻ രാജാവിനെ (പാപ്പാസഭയെ) എതിർത്തുനിൽക്കുന്നു. നെപ്പോളിയൻ ആ ആക്രമണത്തിന്റെ സൈനിക രൂപാവിഷ്കാരമാണ്. പുരാതന മിസ്രയീം അവതരിച്ച അതേ നിരീശ്വരാത്മാവിനെ ഫ്രാൻസ് ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതിനാൽ, 1798-ൽ ഫ്രാൻസ് തെക്കൻ കിരീടം ധരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ പ്റ്റോളമി തന്റെ "വിജയത്തെ പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ" കഴിഞ്ഞില്ലാത്തതുപോലെ, ഫ്രെഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന്റെ തീവ്രഘട്ടത്തിനും അതിലൂടെ ലഭിച്ച നേട്ടങ്ങളെ നിലനിർത്തുകയോ അവയെ പൂർണ്ണമായി പുറത്തേക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നിരീശ്വരവാദത്തിന്റെ തത്ത്വചിന്ത പക്വത പ്രാപിച്ച് ഒരു പുതിയ ഭരണസ്വരത്തെ കണ്ടെത്തുമ്പോൾ, തെക്കിന്റെ കിരീടം പിന്നെയും മുന്നോട്ടു കൈമാറപ്പെടുന്നു.

പുരോഗമന നേതൃത്വത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങൾ: നേപ്പോളിയനിൽ നിന്ന് ലെനിനിലേക്കും സ്റ്റാലിനിലേക്കും

ഈ മൂന്ന ് കാര്യ ങ്ങ ളും യാദൃച്ഛ ികമല്ല ; അവ ക്രമാനുസൃതമായ അന്ത ്യ ങ്ങ ളാണ്—ഓരോന്ന ും തെക്ക ിന്റെ രാജാവിന്റെ തന്റെ സ്വ ഭാവസഹജമായ മന്ദ ഗതിയിലുള്ള ലയനത്ത ിലേക്ക ുള്ള ഗതിപഥത്ത ിലെ അതതിന്റെ കൂടുതൽ മുന്നേ റിയ ഘട്ട ത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. നെപ്പേ ാളിയൻ—1798-ന് ശേഷമുള്ള ആദ്യ മഹത്ത ായ പ്രതീകം. ഈജിപ ്തിൽ (അക്ഷ രാർത്ഥ ത്ത ിലുള്ള തെക്ക വിജയിയായിരുന്ന അവൻ അതിരുവിട്ട ു നീങ്ങ ുന്ന ു (1812-ലെ റഷ്യ ൻ സൈനികയജ്ഞ ം ഒരു മഹാവിപത്ത ായി, അവന്റെ പരിസര സാമ്രാജ്യ ത്ത ിന് ഘട്ട ംഘട്ട മായി നഷ്ട ങ്ങ ൾ വരുത്ത ിയ ഒരു പരമ്പ രയ ആരംഭമായിരുന്ന ു (1813–1814)); അന്ത ിമ പരാജയം അനുഭവിക്ക ുന്ന ു (വാട്ട ർലൂ 1815); രണ്ട ുതവണ നാടുകടത്ത പ്പെ ടുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു. നെപ്പേ ാളിയൻ ക്രമാനുഗതവും ഘട്ട ങ്ങ ളിലൂടെയുള്ള തുമായ ഒരു പതനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു—അത് പ്റ്റേ ാളമിയെയും ഉസ്സ ീയാവിനെയുംപ്പേ ാലെ തന്നെ യാണ്.

1917-ലെ ഒക്ടോബർ വിപ്ലവത്തിൽ ലെനിൻ കിരീടം കൈവശപ്പെടുത്തി. ബോൾഷെവിക് "തള്ളൽ" പഴയ വ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരായ യുദ്ധം (മതാധികാരം ഉൾപ്പെടെ) തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ തീവ്രഘട്ടത്തിന് സ്ഥിരത കൈവരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല; ലെനിന്റെ സ്വന്തം ആരോഗ്യവും നേരത്തേ തന്നെ ക്ഷയിക്കുന്നു, സംവിധാനവും ക്രമേണ അധികാരയന്ത്രവത്കരണത്തിലേക്ക് വഴുതിത്തുടങ്ങുന്നു.

സ്റ്റാലിൻ, ഏകീകരകനായവൻ (സോവിയറ്റ് ബോണപാർട്ടിസം), വിപ്ലവത്തെ ഒരു സൈനിക-ഭരണകൂട സാമ്രാജ്യമായി "മഞ്ഞുകട്ടയാക്കുന്നു"; അതിന്റെ പ്രധാന നേട്ടങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നു (ദേശീയവത്കൃത സമ്പദ്വ്യവസ്ഥ—നാപോളിയന്റെ കോഡിനോടുള്ള സാമന്തവിരുദ്ധ സമാന്തരം), എന്നാൽ അധികാരത്തെ അകത്തോട്ടും (ശുദ്ധീകരണങ്ങൾ) പുറത്തോട്ടും (വിപുലീകരണം) തിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഹൃദയം നാസ്തികതയിൽ ഉയർന്നിരിക്കുന്നു; അതിനാൽ ഈ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് തന്റെ "വിജയത്തിന്റെ പരമാവധി ഫലം പ്രാപിക്കാൻ" യഥാർത്ഥത്തിൽ കഴിയുന്നില്ല. അതിരുകടന്ന വ്യാപനം (അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ—നാപോളിയന്റെ റഷ്യയോടുള്ള സമാന്തരം), ജഡത്വം, പരാജയപ്പെട്ട പരിഷ്കരണങ്ങൾ (പെരെസ്ട്രോയ്ക്ക അവസാനത്തെ അത്യന്തം നിരാശജനകമായ ശ്രമമായിരുന്നു), ഉപഗ്രഹ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ നഷ്ടം (1989–90 = "സഖ്യകക്ഷികളുടെ" നഷ്ടം), ഒടുവിലത്തെ ലയം (1991).

സോവിയറ്റ ് യൂണിയന്റെ തകർച്ച പെട്ടെ ന്ന ുണ്ട ായതല്ല —നാപ്പേ ാളിയന്റെ സാമ്രാജ്യ ം പടിപടിയായി ക്ഷ യിച്ച ുപോയതുപോലെതന്നെ , പ്തൊലേമയോസിന്റെയും ഉസ്സ ീയാവിന്റെയും വാഴ ്ചകൾ അവരുടെ ദേവാലയ-അഹങ്ക ാരത്ത ിന്റെ നിമിഷത്ത ിനു ശേഷം വാടിച്ച ുരുങ്ങ ിയതുപോലെയും, അതു ക്രമാനുഗതമായിരുന്ന ു. തെക്ക ിന്റെ "ആത്മ ീയ" രാജാവിന് (ഭരണരൂപത്ത ിലുള്ള നാസ ്തികത) സ്വ ന്ത മായ ദീർഘിക്ക ുന്ന ന്യ ായവിധി ലഭിച്ച ു: ഉള്ള ിൽ നിന്ന ുതന്നെ ശൂന്യ മാക്ക

ആ അസത്യ ം നിലനിർത്ത ുവാൻ അസമർത്ഥ മായി, വടക്ക ിന്റെ രാജാവിന്റെ പ്രതിചലനത്ത ിൽ (ഉണ്ട ായ ശൂന്യ തയിൽ പാപ്പ ത്വ ത്ത ിന്റെ പുനരുജ്ജ ീവനം) അടിച്ച ുമാറ്റ പ്പെ ട്ട ു.

ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവം (രണ്ട് ഘട്ടങ്ങൾ) റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തെ (ഫെബ്രുവരി, ഒക്ടോബർ/ബോൾഷെവിക്) പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്നു. നാപോളിയൻ ബോണപ്പാർട്ടിസവും അതിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ പതനവും സ്റ്റാലിനിസ്റ്റ് അധികാരസമാഹരണത്തിനും സോവിയറ്റ് വ്യവസ്ഥയുടെ ക്രമേണ ഉണ്ടായ പതനത്തിനും പ്രതിരൂപങ്ങളാകുന്നു. ഇതെല്ലാം ദാനിയേൽ 11-ലെ തെക്കൻ രാജ്യത്തിന്റെ രാജാവിന്റെ ശ്രേണിയുടെ ആധുനിക വികാസമാണ്—പ്തൊലമെയുടെ റാഫിയയിലെ പരാജയവും ദേവാലയത്തോടുള്ള അഹങ്കാരവും മുതൽ, ഉസ്സീയാവിന്റെ അതേ പാപവും മന്ദഗതിയിലുള്ള അന്ത്യം വഴിയായി, 1798-ലെ ഫ്രാൻസിലേക്കും അതിന്റെ നാസ്തിക അവകാശിയിലേക്കും (ലെനിൻ–സ്റ്റാലിൻ കാലഘട്ടം) എത്തിച്ചേരുന്ന; സ്വന്തം ജയങ്ങളാൽ സ്വയം ശക്തിപ്പെടുത്താൻ കഴിയാതിരുന്ന ആ ശ്രേണി.

ലെനിൻ, അധികാരം സ്ഥാപിച്ചോ പിടിച്ചെടുത്തോ ചെയ്ത അതിവാദ സ്ഥാപകൻ (ജാക്കോബിൻ/ബോൾഷെവിക് ഉയർച്ചയോടു സമാന്തരമായത്; 1917-നുശേഷമുള്ള “തള്ളൽ” ഘട്ടം, ബ്രൂമെയറിന് ശേഷമുള്ള നാപോളിയന്റെ പ്രാരംഭ കോൺസുലേറ്റിനോടു സാദൃശ്യമുള്ളതാണ്). സ്റ്റാലിൻ ബോണപാർട്ടിസ്റ്റ് ഏകീകരണക്കാരനായിരുന്നു (സോവിയറ്റ് സാമ്രാജ്യം നിർമ്മിച്ചവൻ, ശുദ്ധീകരണങ്ങൾ, രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിലെ വിജയം, ശീതയുദ്ധത്തിന്റെ ഉച്ചസ്ഥാനം; അവന്റെ ഹൃദയം നാസ്തികതയിൽ ഉയർന്നിരുന്നു, എന്നാൽ ദീർഘകാലമായി ആ വിജയത്തെ പൂർണ്ണമായി “ദൃഢപ്പെടുത്താൻ” അവനാൽ സാധിച്ചില്ല—അതിയായ വ്യാപനം അവിടെനിന്ന് ആരംഭിക്കുന്നു).

ക്രുഷ്ചെവ് ഉച്ചകോടിക്ക് ശേഷമുള്ള “തോ” കാലഘട്ടത്തിലെ നേതാവായിരുന്നു (1953–1964): സ്റ്റാലിനെ അപലപിക്കുന്നു (രഹസ്യ പ്രസംഗം, 1956), ചില അഴിമതികളെ പുറത്ത് കൊണ്ടുവരുന്നു, പരിമിതമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നു, എന്നാൽ വ്യവസ്ഥാപരമായ വൈരുധ്യങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നു. ഇത് ഒരു “തെർമിഡോറിയൻ” അല്ലെങ്കിൽ പ്രാരംഭ-അവനതി ഘട്ടത്തോടു സാമ്യമുള്ളതാണ്—ഭീകരത ശമിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോഴും മുഖ്യ നാസ്തിക ഘടന നിലനിൽക്കുന്നു, എന്നാൽ പ്രതിഷ്ഠ ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നു (ഉദാ., 1962-ലെ ക്യൂബൻ മിസൈൽ പ്രതിസന്ധിയിലെ അപമാനം, വലിയ നാപോളിയൻ പരാജയങ്ങൾക്ക് മുമ്പുണ്ടായ ചെറിയ തിരിച്ചടികളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു).

ഗോർബചോവ്, പെരെസ് ട്രോയിക (പുനഃസംഘടന)യും ഗ്ല ാസ് നോസ്റ്റ ് (തുറന്ന ുപറച്ച ിൽ)യും ഉപയോഗിച്ച ് വ്യ വസ്ഥ യെ “രക്ഷ ിക്ക ാനുള്ള ” അവസാന ശ്രമങ്ങ ൾ നടത്ത ിയ നിരാശാപൂർണ്ണ പരിഷ്കർത്ത ാവായിരുന്ന (1985–1991); എന്ന ാൽ അവ തന്നെ പതനം വേഗത്ത ിലാക്ക ി—കിഴക്ക ൻ

ബ്ലേ ാക്ക ിന്റെ നഷ്ട ം (1989-ലെ ബർലിൻ മതിൽ), ആന്ത രിക കലാപങ്ങ ൾ. ഇത് “ ക്രമാനുഗതമായ അന്ത ്യം” എന്ന തിന്റെ ഏറ്റ വും വ്യ ക്ത മായ അടയാളമാണ്: 1814-ലെ അധിനിവേശത്ത ിന് മുമ്പ ് ക്രമീകരണത്ത ിനായി നെപ്പേ ാളിയൻ നടത്ത ിയ അവസാനകാല ശ്രമങ്ങ ൾക്കേ ാ, അല്ലെ ങ്ക ിൽ ദേവാലയ-അഹങ്ക ാരത്ത ിന് ശേഷം ടോളമി/ഉസ്സ ീയാവിന്റെ നീണ്ട ുനിന്ന അധഃപതനത്ത ിനോ സമമായത്. 1989-ൽ പോപ്പ ് ജോൺ പോൾ II-നോടുള്ള (വടക്ക ൻ രാജാവ്) ഗോ ർബചോവിന്റെ കോൺകോർഡാറ്റ ്/സമ്മേ ളനം ആത്മ ീയ പരാജയത്തെ പ്രതീകീകരിക്ക ുന്ന ു—തെക്ക ൻ രാജാവിന്റെ നിരീശ്വ രവാദം പാപ്പ ാധിപത്യ ത്ത ിന്റെ പുനരുജ്ജ ീവനത്ത ിന് വഴങ്ങ ിക്കെ ാടുക്ക ുന്ന തിനെ.

യെൽത്സിൻ അന്തിമ വിഘടനഘട്ടത്തിലെ പ്രതിനിധി വ്യക്തിയായിരുന്നു (1991 മുതൽ); അദ്ദേഹം 1991 ആഗസ്റ്റിലെ കുപ്രതിരോധത്തിലേക്ക് നയിച്ചു, റഷ്യയുടെ പ്രസിഡന്റായി, സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ വിഘടനത്തെ (ഡിസംബർ 1991) മേൽനോട്ടം വഹിച്ചു, ‘ഷോക്ക് തെറാപ്പി’ സ്വകാര്യവൽക്കരണവും മൂലധനശാസ്ത്രപരമായ പുനഃസ്ഥാപനവും നടപ്പാക്കി. വിപ്ലവത്തിന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഘടകങ്ങളുടെ ഭാഗിക “പുനഃസ്ഥാപന”ത്തോടുകൂടിയ കലഹഭരിതമായ അന്ത്യം അദ്ദേഹം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു (ഒലിഗാർഖിക മൂലധനശാസ്ത്രം, നെപ്പോളിയൻ ശേഷമുള്ള ബോർബൺ വംശത്തിന്റെ മടങ്ങിവരവിനോടു സാമ്യമുള്ളത്). തെക്കൻ രാജാവിന്റെ അരമന ഒലിച്ചുപോയി; ഇതോടെ വടക്കിന്റെ ചുഴലിക്കാറ്റുപോലുള്ള കീഴടക്കൽ—അമേരിക്കൻ സഖ്യം മുഖേനയുള്ള പാപ്പത്വം—ദാനീയേൽ 11:40-ലെ പ്രവചനനിവർത്തിയായി.

ഈ രൂപകവിജ്ഞാനം ക്ഷണികമായ വീഴ്ചയെക്കാൾ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന, പടിപടിയായ ന്യായവിധിയെയാണ് ഊന്നിപ്പറയുന്നത്; എങ്ങനെയെന്നാൽ, പ്റ്റോളമി IV-ന്റെ റാഫിയയിലെ ജയം അഹങ്കാരത്തിലേക്കും, ദേവാലയത്തിലേക്കുള്ള അതിക്രമപ്രവേശനത്തിലേക്കും, ദൈവിക പ്രഹാരത്തിലേക്കും, പിന്നെ ക്രമേണ ക്ഷയത്തിലേക്കും നയിച്ചതുപോലെ; ഉസ്സീയാവിന്റെ മരണംവരെ നീണ്ടുനിന്ന കുഷ്ഠരോഗ-ഒറ്റപ്പെടുത്തൽപോലെ; നപ്പോളിയന്റെ ഘട്ടംഘട്ടമായ നഷ്ടങ്ങൾപോലെ (റഷ്യ, ലൈപ്സിഗ്, പാരിസ്, എൽബ, വാട്ടർലൂ). സോവിയറ്റ് പ്രവണതി സ്റ്റാലിന്റെ കീഴിലെ ശക്തിയുടെ പരമാവസ്ഥയെയും, തുടർന്ന് ഖ്രുഷ്ചോവിന്റെ “താവ്” കാലഘട്ടത്തിൽ സംവിധാനത്തിലെ വിള്ളലുകൾ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പുരോഗമിച്ച ഉള്ളിളക്കത്തെയും തിരിച്ചറിയുന്നു. തുടർന്ന് ബ്രെഷ്നെവ്-യുഗത്തിലെ നിശ്ചലതയും, പിന്നെ ഗോർബചോവിന്റെ പരിഷ്കാരങ്ങളും, വേഗവർദ്ധകങ്ങളാകുന്നു; യെൽത്സിന്റെ യുഗം ഈ പ്രവാഹത്തെ പൂർണ്ണമാക്കുന്നു (USSR പിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നു, നാസ്തികതയുടെ ഭരണരൂപം അവസാനിക്കുന്നു). “ഹൃദയം ഉയർന്നുപോവുക” എന്നത് ഈ പ്രവണത മുഴുവൻവരെയും ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു (നാസ്തിക ധിക്കാരം), എങ്കിലും ആരും “ജയത്തെ പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നില്ല.”

തെക്ക ൻ രാജാക്ക ന്മ ാരുടെ അന്ത ്യ ം ക്രമാനുഗതമാണ്; സാത്ത ാന്റെ നാശ ക്രൂശിൽ ആരംഭിച്ച ു, ഒടുവിൽ അവൻ 1,000 വർഷത്തേ ക്ക ് പ്രവാസത്ത ിലേക്ക ് അയക്ക പ്പെ ടുകയും തുടർന്ന ് അവൻ നശിച്ച ുപോകുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു.

അപ്പോൾ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവരുന്ന ഒരു ദൂതനെ കണ്ടു; അവന്റെ കയ്യിൽ അതലഗർഭത്തിന്റെ താക്കോലും ഒരു വലിയ ചങ്ങലയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ പിശാചും സാത്താനും ആയ, പഴയ സർപ്പമായ മഹാസർപ്പത്തെ പിടിച്ചുകെട്ടി ആയിരം വർഷത്തേക്കു ബന്ധിച്ചു. അവനെ അതലഗർഭത്തിലേക്കെറിഞ്ഞ് അടച്ചുപൂട്ടി, അവന്റെമേൽ മുദ്രവെച്ചു; ആയിരം വർഷം പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ അവൻ ജാതികളെ ഇനി വഞ്ചിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അങ്ങനെ ചെയ്തു. അതിനുശേഷം അവൻ അല്പകാലത്തേക്കു വിടുവിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

അപ്പോൾ ഞാൻ സിംഹാസനങ്ങളെ കണ്ടു; അവയുടെ മേൽ അവർ ഇരുന്നു; ന്യായവിധി അവർക്കു ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു. യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിനും ദൈവവചനത്തിനും വേണ്ടി ശിരഛേദം ചെയ്യപ്പെട്ടവരുടെ ആത്മാക്കളെയും ഞാൻ കണ്ടു; മൃഗത്തെയോ അതിന്റെ പ്രതിമയെയോ നമസ്കരിക്കാതെയും, അതിന്റെ മുദ്ര തങ്ങളുടെ നെറ്റികളിലോ കൈകളിലോ സ്വീകരിക്കാതെയും◌ിരുന്നവരെയും കണ്ടു. അവർ ജീവിച്ചു ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ആയിരം വർഷം രാജ്യം ചെയ്തു. എന്നാൽ മരിച്ചവരിൽ ശേഷിച്ചവർ ആയിരം വർഷം തികയുംവരെ വീണ്ടും ജീവിച്ചില്ല.

ഇതാണ് ആദ്യത്തെ പുനരുത്ഥാനം. ആദ്യത്തെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ പങ്കുള്ളവൻ ഭാഗ്യവാനും വിശുദ്ധനും ആകുന്നു; അങ്ങനെയുള്ളവരുടെമേൽ രണ്ടാം മരണത്തിന് അധികാരമില്ല; എന്നാൽ അവർ ദൈവത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുവിന്റെയും പുരോഹിതന്മാരായിരിക്കയും അവനോടുകൂടെ ആയിരം വർഷം വാഴുകയും ചെയ്യും.

ആയിരം വർഷം കഴിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ സാത്താൻ തന്റെ തടവറയിൽനിന്നു വിടുവിക്കപ്പെടും; ഭൂമിയുടെ നാലു ദിക്കുകളിലുള്ള ജാതികളെ, അതായത് ഗോഗിനെയും മാഗോഗിനെയും, യുദ്ധത്തിനായി ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുവാൻ വഞ്ചിപ്പാൻ അവൻ പുറപ്പെടും; അവരുടെ സംഖ്യ സമുദ്രത്തിലെ മണൽപോലെയാകുന്നു. അവർ ഭൂമിയുടെ വിശാലതയിലാകെ കയറി വന്ന് വിശുദ്ധന്മാരുടെ പാളയത്തെയും പ്രിയനഗരത്തെയും വളഞ്ഞു; എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ദൈവത്തിൽനിന്നു അഗ്നി ഇറങ്ങി വന്ന് അവരെ ദഹിപ്പിച്ചു. അവരെ വഞ്ചിച്ച പിശാചിനെ മൃഗവും വ്യാജപ്രവാചകനും ഉള്ള അഗ്നിയുടെയും ഗന്ധകത്തിന്റെയും തടാകത്തിലേക്കു എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു; അവിടെ അവർ എന്നെന്നേക്കും രാവും പകലും പീഡിപ്പിക്കപ്പെടും. വെളിപ്പാട് 20:1–10.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ പതിനൊന്നാം വാക്യം മുതൽ പതിനഞ്ചാം വാക്യം വരെ കാണുന്ന തെക്കൻ രാജാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ പരിഗണനകൾ നാം തുടരും.

“അവസാനകാലം” മാസിക 1996-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു; അത് 1989-ൽ മുദ്രവെളിപ്പെട്ട ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അടുത്തിടെ, ആ മാസിക ChatGPT വായിക്കുകയും, മാസികയിൽ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഉക്രെയ്നിന്റെ പങ്ക് വിലയിരുത്തണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. താഴെപ്പറയുന്നത് മുപ്പത് വർഷമായി പൊതുരേഖയിൽ നിലനിന്നിരിക്കുന്ന ആ മാസികയുടെ വിഭജനമാണ്. മാസികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന എലൻ വൈറ്റിന്റെ രചനകളിൽ നിന്നുള്ള ആദ്യ ഭാഗം Testimonies, volume 9, 11 ആകുന്നു.

അവലോകനം: പ്രവചനാത്മക ഘടനയിൽ ഉക്രെയ്ൻ

ഡാനിയേൽ 11:40–45 ന്റെ സംബന്ധിച്ച മാസികയുടെ പ്രവചനാത്മക രൂപരേഖയ്ക്കുള്ളിൽ, സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ തകർച്ചയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടും പാപ്പത്വം (വടക്കിന്റെ രാജാവ്) എന്നും നാസ്തിക കമ്മ്യൂണിസം (തെക്കിന്റെ രാജാവ്) എന്നും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടും ഉക്രെയ്നെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നു. പ്രോക്സി യുദ്ധങ്ങളുടെ അവസാനഘട്ടങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് ഉക്രെയ്നിയൻ കത്തോലിക്കാ സഭയോടും സോവിയറ്റ് ഭരണാധീനതയിൽ പതിറ്റാണ്ടുകളോളം ഉണ്ടായിരുന്ന അടിച്ചമർത്തലിന് ശേഷം അതിന് ലഭിച്ച നിയമസാധുതയോടും ബന്ധപ്പെടുത്തി, ഉക്രെയ്നെ ഒരു പ്രധാന മതപരവും ഭൂ-രാഷ്ട്രീയപരവുമായ യുദ്ധഭൂമിയായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ഡാനിയേൽ 11:40-ന്റെ വിശാലമായ പ്രവചനനിവൃത്തിയുടെ ഭാഗമായി ഉക്രെയ്നിനെ ഈ മാസിക അവതരിപ്പിക്കുന്നു; വത്തിക്കാൻ–യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് സഖ്യത്തിലൂടെ തെക്കിന്റെ രാജാവ് തൂത്തുവാരിക്കളയപ്പെടുന്നതായി അത് വിവരണപ്പെടുന്നു. കിഴക്കൻ യൂറോപ്പിൽ സോവിയറ്റ് നിരീശ്വരവാദം ക്ഷയിച്ചുവരുന്നതിന്റെയും കത്തോലിക്ക സ്വാധീനം പുനരുജ്ജീവിക്കുന്നത് എന്നതിന്റെയും തെളിവായി ഉക്രെയ്ൻ കാണിക്കപ്പെടുന്നു.

വടക്കിന്റെ രാജാവിനും തെക്കിന്റെ രാജാവിനും ഇടയിലെ യുദ്ധത്തിൽ ഉക്രെയ്ൻ

1798-ൽ ആദ്യം ഫ്രാൻസിലൂടെയും പിന്നീട് സോവിയറ്റ് റഷ്യയിലൂടെയും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട നിരീശ്വരവാദമാണ് തെക്കിന്റെ രാജാവെന്ന് ഈ മാസിക പഠിപ്പിക്കുന്നു. വടക്കിന്റെ രാജാവ് പാപ്പാസഭയാകുന്നു; ദാനിയേൽ 11:40-ൽ 1798-ൽ ആരംഭിച്ച് 1989-ൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ തകർച്ചയിൽ പര്യവസാനിക്കുന്ന ഒരു ആത്മീയ യുദ്ധം വിവരണപ്പെടുന്നു. ദാനിയേ 11:40-ന്റെ നിവൃത്തിയായി നീക്കിക്കളയപ്പെടുന്ന സോവിയറ്റ്

ബ്ലേ ാക്ക ിന്റെ ഭാഗമായി യുക്രെയ ്ലും ഈ സന്ദ ർഭത്ത ിൽ പ്രത്യ ക്ഷ പ്പെ
വെളിപ്പ ാട് 13-ൽ പറയുന്ന പാപ്പ ാസഭയുടെ മാരകമുറിവ്
സുഖപ്പെ ടുന്ന തിലെ ആദ്യ പടിയായി സോവിയറ്റ ് യൂണിയന്റെ തകർച്ച യെ
ഈ പ്രസിദ്ധ ീകരണം അവതരിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു.

ഉക്രേനിയൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ അടിച്ചമർത്തൽ (ഉദ്ധരിച്ച ഉറവിടങ്ങൾ)

സോവിയറ്റ് ഭരണത്തിൻ കീഴിലെ കത്തോലിക്ക പീഡനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മതേതര രേഖാമൂലമായ തെളിവുകൾ ആ മാസികയിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

ടൈം മാഗസിൻ, 1989 ഡിസംബർ 4-ൽ നിന്ന്:

> "രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനു ശേഷം, അതിവേഗവും ക്രൂരവുമായിരുന്നെങ്കിലും പൊതുവേ കുറവ് രക്തപാതമുള്ള പീഡനം ഉക്രൈനിലേക്കും പുതിയ സോവിയറ്റ് ബ്ലോക്കിലേക്കും വ്യാപിച്ചു; അതിലൂടെ ഓർത്തഡോക്സുകാരോടൊപ്പം ലക്ഷക്കണക്കിന് റോമൻ കത്തോലിക്കരും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകളും ബാധിക്കപ്പെട്ടു."

കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ കീഴിൽ കത്തോലിക്കമതം അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട പ്രധാന പ്രദേശങ്ങളിലൊന്നായി ഉക്രൈൻ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു.

ഉക്രേനിയൻ കത്തോലിക്ക സഭയുടെ നിയമാനുസൃതീകരണം

ഉക്രൈൻ സംബന്ധിച്ച ചർച്ചയുടെ ഒരു പ്രധാന കേന്ദ്രവിഷയം ദീർഘകാലമായി നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഉക്രൈനിയൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ നിയമവത്കരണമാണ്.

ലൈഫ് മാസിക, ഡിസംബർ 1989-ൽ നിന്ന്:

> "ചെക്കോസ്ലോവാക്യയിൽ അടുത്തിടെ മൂന്ന് പുതിയ കത്തോലിക്കാ ബിഷപ്പുമാരെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ഈ മാസം ഇറ്റലി സന്ദർശിക്കുന്നതിനിടെ ഗോർബചോവ് പോപ്പ് ജോൺ പോൾ II-നെ കാണുന്നു—ക്രെംലിനും വത്തിക്കാനും ഇടയിലെ നേതാക്കളുടെ ആദ്യ മുഖാമുഖ സമാഗമം. ഈ കൂടിക്കാഴ്ചകൾ യു.എസ്.എസ്.ആറിൽ ദീർഘകാലമായി നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഉക്രേനിയൻ കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്ക് നിയമപരമായ അംഗീകാരം ലഭിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാം."

യു.എസ്. ന്യൂസ് & വേൾഡ് റിപ്പോർട്ട്, ഡിസംബർ 11, 1989-ൽ നിന്ന്:

> മതസ്വ ാതന്ത്ര ്യ ത്ത ിന്റെ പുനരുജ്ജ ീവനത്ത ിൽ, അൻപതു
> ലക്ഷ ത്തേ ാളം അംഗങ്ങ ളുള്ള യുക്രെയ്ൻ കത്തേ ാലിക്ക ാ സഭയ്ക
> മേലുള്ള ഔദ്യേ ാഗിക നിരോധനം നീക്ക ം ചെയ്യ പ്പെ ടുന്ന തും
> ഉൾപ്പെ ടുമെന്ന ാണ് പ്രതീക്ഷ ിക്ക പ്പെ ടുന്ന ത്. 1946-ൽ സ്റ്റ ാലിൻ അതിനെ
> റഷ്യ ൻ ഓർത്ത ഡോക ്സ് സഭയിലേക്ക ് ലയിപ്പ ിക്ക ാൻ ഉത്ത രവിട്ട തുമ
> ആ സഭ ഭൂഗർഭാവസ്ഥ യിൽ നിലനിന്ന ുവരുന്ന ു. യുക്രെയ്നിയൻ

> സഭയ്ക്ക ായി നിയമസാധുത നേടിക്കെ ാടുക്ക ുക എന്ന ത് പാപ്പ ായുടെ
> പ്രധാന ലക്ഷ ്യ ങ്ങ ളിൽ ഒന്ന ായിട്ട ുണ്ട ്.

ഈ മാസിക ഇതിനെ നാസ്തിക നിയന്ത്രണത്തിന്റെ ദുർബലതക്കും കത്തോലിക്ക ശക്തിയുടെ പുനഃസ്ഥാപനത്തിനും തെളിവായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. വത്തിക്കാൻ നയതന്ത്ര സമ്മർദ്ദത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള ഫലമായിട്ടാണ് ഇത് തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നത്; കൂടാതെ, മുൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രദേശങ്ങളിലേക്കുള്ള പാപ്പാസഭയുടെ സ്വാധീനം വീണ്ടും കൈവരിക്കുന്നതിന്റെ ദൃശ്യമായ ഉദാഹരണമായി ഉക്രെയ്നെ മുന്നോട്ടുവെച്ച്, ദാനിയേൽ 11:40-ന്റെ നിവൃത്തിയിലെ ഒരു നാഴികക്കല്ലായി ഇത് പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

പാപ്പത്വത്തിന്റെ മുന്നേറ്റത്തിന്റെ തെളിവായി ഉക്രെയ്ൻ

കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ തകർച്ച വെറും ഒരു രാഷ്ട്രീയപരിവർത്തനമായി മാത്രമല്ല, നാസ്തികതയുടെ ആത്മീയപരാജയമായും, പാപ്പാസ്വാധീനത്തിന്റെ ഭൂരാജനൈതിക മുന്നേറ്റമായും, ലോകപ്രഭുത്വത്തിലേക്കുള്ള പാപ്പാസഭയുടെ മടങ്ങിവരവിന്റെ ആരംഭമായും കാണപ്പെടുന്നു. ഉക്രൈൻ, സോവിയറ്റ് മതദമനത്തിന്റെ അഴിച്ചുപണിയലിന്റെയും കിഴക്കൻ യൂറോപ്പിൽ റോമിന്റെ തന്ത്രപ്രധാനമായ വിജയത്തിന്റെയും ഒരു പഠനകേസായി മാറുന്നു. ഇത് നിർബന്ധിത നാസ്തികതയിൽ നിന്ന് പുനഃസ്ഥാപിത കത്തോലിക്ക അധികാരത്തിലേക്കുള്ള ദൃശ്യമായ മാറ്റത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കൂടാതെ ഉക്രൈനിയൻ കത്തോലിക്ക സഭയുടെ നിയമവൽക്കരണം, വടക്കൻ രാജാവ് തെക്കൻ രാജാവിനെ "ചുഴലിക്കാറ്റുപോലെ" തൂത്തുവാരിക്കളയുകയായിരുന്നുവെന്ന പ്രവചനാത്മക സ്ഥിരീകരണമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു.

ഉക്രെയ്നും അതിലും വിപുലമായ പ്രവചനക്രമവും

1. 1. 1798 – പാപ്പാധിപത്യം മാരകമായ മുറിവ് പ്രാപിക്കുന്നു.
2. 2. 1917 – നാസ്തികത റഷ്യയിലേക്ക് സ്ഥലം മാറുന്നു (ബോൾഷെവിക് വിപ്ലവം).
3. 3. 1989 – സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ തകർന്നുവീഴുന്നു.
4. 4. ഉക്രൈൻ – കത്തോലിക്കാ സഭ നിയമവിധേയമാക്കി.
5. 5. പാപ്പത്വം ഭൂ-രാഷ്ട്രീയ സ്വാധീനം വീണ്ടെടുക്കുന്നു.
6. 6. ഐക്യനാടുകൾ അവസാനം പാപ്പാധിപത്യത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിൻ കീഴിൽ വരുന്നു (ദാനിയേൽ 11:41).
7. 7. സർവ്വ ലോകവും പിന്തുടരുന്നു (ദാനിയേൽ 11:42–43).

സോവിയറ്റ് നാസ്തികതയും പുനഃസ്ഥാപിതമായ പാപ്പാ സ്വാധീനവും തമ്മിലുള്ള പരിവർത്തനഘട്ടത്തിന്റെ ഭാഗമായി യുക്രെയിൻ 3–4 ഘട്ടങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ഉക്രൈൻ സംബന്ധമായ ചർച്ചയിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ട ഉറവിടങ്ങൾ

- ജെഫ് പിപ്പെൻഗർ (പ്രധാന ദൈവശാസ്ത്രപരമായ ചട്ടക്കൂട്)

പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മാവ്

- മഹാസമരം
- തിരഞ്ഞെടുത്ത സന്ദേശങ്ങൾ
- സഭയ്ക്കുള്ള സാക്ഷ്യങ്ങൾ

ലൗകിക മാധ്യമങ്ങൾ

- ടൈം മാസിക
- ലൈഫ് മാഗസിൻ
- യു.എസ്. ന്യൂസ് & വേൾഡ് റിപ്പോർട്ട്

ഉക്രൈൻ താഴെപ്പറയുന്നവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു:

- രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധാനന്തര കത്തോലിക്ക പീഡനം
- ഉക്രേനിയൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ഭൂഗർഭ നിലനിൽപ്പ്
- ഗോർബചോവ്–വത്തിക്കാൻ നയതന്ത്രം
- കത്തോലിക്കാ പൗരോഹിത്യക്രമത്തിന്റെ നിയമാനുസൃത പുനഃസ്ഥാപനം

വാർത്താപത്രികയിൽ ഉക്രൈയ്നിന്റെ പങ്കിന്റെ സംഗ്രഹം

സോവിയറ്റ് നാസ്തികതയുടെ കീഴിൽ ഉക്രൈൻ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട കത്തോലിക്ക വിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു ശക്തികേന്ദ്രമായിരുന്നു. ഉക്രൈനിയൻ കത്തോലിക്ക സഭയുടെ നിയമാനുസൃത അംഗീകാരം തെക്കൻ രാജാവിന്റെ ദുർബലീകരണത്തെ സൂചിപ്പിച്ചു. ഉക്രൈനിലെ വത്തിക്കാന്റെ സ്വാധീനം പാപ്പത്വത്തിന്റെ പുനരുജ്ജീവനത്തെ പ്രകടമാക്കി; ഉക്രൈനിലെ മതപരമായ മാറ്റം ദാനിയേൽ 11:40 നിവൃത്തിയാകുകയാണെന്നതിന് സ്പർശനീയമായ തെളിവായി പ്രവർത്തിച്ചു. ഉക്രൈനിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയ സംഭവങ്ങൾ പാപ്പത്വത്തിന്റെ മാരകമുറിവ് സൗഖ്യമാകുന്നതിലെ ആദ്യ ഘട്ടത്തിന്റെ ഭാഗമായി രൂപപ്പെട്ടു. അതിനാൽ ഉക്രൈൻ ഒരു ഒറ്റപ്പെട്ട രാഷ്ട്രീയ സംഭവമായി അല്ല, മറിച്ച് ദാനിയേൽ 11-ന്റെ അന്തിമ ചലനങ്ങളിലെ ഒരു പ്രവചനാത്മക അടയാളമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.